

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

22. juuni 2021 *

Eelotsusetaotlus – Intellektuaalomand – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused –
Videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi kättesaadavaks tegemine ja
haldamine – Haldaja vastutus intellektuaalomandi õiguste rikkumiste eest, mille on toime pannud tema
platvormi kasutajad – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikkel 3 ja artikli 8 lõige 3 – Mõiste „üldsusele
edastamine“ – Direktiiv 2000/31/EÜ – Artiklid 14 ja 15 – Vastutusest vabastamise tingimused –
Konkreetsetest rikkumistest teadmise puudumine – Sellistest rikkumistest teatamine kui tingimus
ettekirjutuse saamiseks

Liidetud kohtuasjades C-682/18 ja C-683/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus)
13. septembri 2018. aasta otsusega ja 20. septembri 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlused,
mis saabusid Euroopa Kohtusse 6. novembril 2018, menetlustes

Frank Peterson

versus

Google LLC,

YouTube Inc.,

YouTube LLC,

Google Germany GmbH (C-682/18),

ja

Elsevier Inc.

versus

Cyando AG (C-683/18),

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident R. Silva de Lapuerta, kodade presidendid J.-C. Bonichot,
M. Vilaras, E. Regan ja M. Ilešič (ettekandja), kohtunikud E. Juhász, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin,
F. Biltgen, K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtusekretär: ametnik M. Krausenböck,

arvestades kirjalikku menetlust ja 26. novembri 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Frank Peterson, esindajad: *Rechtsanwälte* P. Wassermann ja J. Schippmann,
- Elsevier Inc., esindajad: *Rechtsanwälte* K. Bäcker, U. Feindor-Schmidt ja M. Lausen,
- Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC ja Google Germany GmbH, esindajad: *Rechtsanwälte* J. Wimmers ja M. Barudi,
- Cyando AG, esindajad: *Rechtsanwälte* H. Waldhauser ja M. Junker,
- Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller, M. Hellmann ja E. Lankenau,
- Prantsuse valitsus, esindajad: A.-L. Desjonquères, A. Daniel ja R. Coesme,
- Soome valitsus, esindaja: J. Heliskoski,
- Euroopa Komisjon, esindajad: T. Scharf, S. L. Kaléda ja J. Samnadda,

olles 16. juuli 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlused käsitlevad seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230; edaspidi „autoriõiguse direktiiv“) artikli 3 lõiget 1 ja artikli 8 lõiget 3, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399) artikli 14 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32; edaspidi „õiguste jõustamise direktiiv“) artikli 11 esimest lauset ja artiklit 13.
- 2 Taotlused on esitatud kohtuvaidlustes, millest üks toimub ühelt poolt Frank Petersoni ja teiselt poolt Google LLC ja YouTube LLC vahel (kohtuasi C-682/18) ning teine Elsevier Inc-i ja Cyando AG vahel (kohtuasi C-683/18) ning mis puudutavad mitut F. Petersonile ja Elsevierile kuuluvate intellektuaalomandi õiguste rikkumist, mille on toime pannud YouTube'i hallatava videojagamispaltvormi ning Cyando hallatava failide majutus- ja jagamispaltvormi kasutajad.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

- 3 Maailma Intellektuaalse Omandi Organisatsioon (WIPO) võttis 20. detsembril 1996 Genfis vastu WIPO autoriõiguse lepingu (edaspidi „autoriõiguse leping“), mis kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 16. märtsi 2000. aasta otsusega 2000/278/EÜ (EÜT 2000, L 89, lk 6; ELT eriväljaanne 11/33, lk 208), ja see jõustus Euroopa Liidu suhtes 14. märtsil 2010 (ELT 2010, L 32, lk 1).
- 4 Autoriõiguse lepingu artiklis 8 „Üldsusele edastamise õigus“ on sätestatud:

„Ilma et see piiraks [9. septembril 1886 Bernis alla kirjutatud kirjandus- ja kunstiteoste kaitse] Berni konventsiooni [(24. juuli 1971. aasta Pariisi akt) 28. septembril 1979 muudetud redaktsiooni] artikli 11 lõike 1 punkti ii, artikli 11*bis* lõike 1 punktide i ja ii, artikli 11*ter* lõike 1 punkti ii, artikli 14 lõike 1 punkti ii ja artikli 14*bis* lõike 1 kohaldamist, on kirjandus- ja kunstiteoste autoritel ainuõigus lubada oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sealhulgas oma teoste sellisel viisil üldsusele kättesaadavaks tegemist, et isikud pääsevad neile ligi enda valitud kohas ja ajal.“
- 5 Autoriõiguse lepingu kohta võeti 20. detsembri 1996. aasta diplomaatilisel konverentsil vastu ühisdeklaratsioonid.
- 6 Ühisdeklaratsioon selle lepingu artikli 8 kohta on sõnastatud järgmiselt:

„Üksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitleta käesoleva lepingu või Berni konventsiooni tähenduses edastamisena. [...]“.

Liidu õigus

Autoriõiguse direktiiv

- 7 Autoriõiguse direktiivi põhjendustes 4, 5, 8–10, 16, 23, 27, 31 ja 59 on kirjas:

„(4) Suurema õiguskindluse ja intellektuaalomandi kõrgetasemelise kaitse kaudu soodustab autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustatud õigusraamistik olulisi investeeringuid loovusse ja uuenduslikkusse, sealhulgas võrkude infrastruktuuri, ning toob omakorda kaasa Euroopa tööstuse kasvu ja konkurentsivõime suurenemise nii sisuliselt kui infotehnoloogia valdkonnas ja üldisemalt ka mitmes tööstus- ja kultuurisektoris. See tagab tööhõive ning soodustab uute töökohtade loomist.

(5) Tehnika areng on suurendanud ja mitmekesistanud loomise, tootmise ja kasutamise võimalusi. Kuigi intellektuaalomandi kaitseks ei ole vaja uusi käsitusviise, tuleks olemasolevaid seadusi autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kohta kohandada ning täiendada, et need vastaksid piisavalt majanduslikule tegelikkusele, näiteks uutele kasutusviisidele.

[...]

(8) Infoühiskonna mitmesuguste sotsiaalsete, ühiskondlike ja kultuuriliste mõjutuste tõttu tuleb arvesse võtta toodete ja teenuste sisu eripära.

(9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiemal üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnustatud omandi lahutamatuks osaks.

(10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. [...] Intellektuaalomandi õiguste piisav õiguskaitse on vajalik, et tagada nimetatud tasu kättesaamine ning võimaldada kindlustada nendele investeeringutele rahuldav kasum.

[...]

(16) [...] Käesolevat direktiivi tuleks rakendada elektroonilist kaubandust käsitleva direktiiviga samasuguse ajakava alusel, sest viimati nimetatud direktiiviga nähakse ette ühtlustatud põhimõtted ja sätted, mis seonduvad muu hulgas käesoleva direktiivi oluliste osadega. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei mõjuta nimetatud direktiivi vastutusega seotud sätete kohaldamist.

[...]

(23) Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. [...]

[...]

(27) Üksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitleta käesoleva direktiivi kohaldamisel edastamisena.

[...]

(31) Tuleb tagada õiguste ja huvide tasakaal eri liiki õiguste valdajate huvide vahel, samuti eri liiki õiguste valdajate ning kaitstud objekti kasutajate vahel. Olemasolevad erandid ja piirangud, mis nende õiguste puhul liikmesriikides on ette nähtud, tuleb uut elektroonilist keskkonda arvesse võttes läbi vaadata. [...]

[...]

(59) Eelkõige digitaalkeskkonnas võivad kolmandad isikud õiguste rikkumiseks üha enam kasutada vahendajate teenuseid. Paljudel juhtudel on vahendajatel kõige hõlpsam võimalus selline õigusi rikkuv tegevus lõpetada. Kõikidest muudest võimalikest sanktsioonidest ja õiguskaitsevahenditest olenemata peaks õiguste valdajatel olema võimalus taotleda ettekirjutust sellise vahendaja tegevuse vastu, kes pakub võrgu kaudu teost või muud objekti, millega seotud õigusi on rikkunud kolmas isik. See võimalus peaks jääma kasutatavaks ka juhul, kui vahendaja toimingud on artikli 5 kohaldamisalast välja jäetud. Nimetatud ettekirjutuste tingimused ja viisid tuleks määratleda liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides.“

8 Direktiivi artikli 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.“

9 Direktiivi artiklis 8 „Sanktsioonid ja õiguskaitsevahendid“ on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid näevad käesolevas direktiivis sätestatud õiguste ja kohustuste rikkumise puhuks ette asjakohased sanktsioonid ja õiguskaitsevahendid ning võtavad kõik meetmed nende sanktsioonide ja õiguskaitsevahendite kohaldamise tagamiseks. Sätestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et õiguste valdajad, kelle huve on nende territooriumil õigusi rikkuva tegevusega kahjustatud, saavad kohtu kaudu taotleda kahjutasu ja/või ettekirjutust ning vajaduse korral õigusi rikkuva materjali, samuti artikli 6 lõikes 2 nimetatud seadmete, toodete ja komponentide konfiskeerimist.

3. Liikmesriigid tagavad, et õiguste valdajatel on võimalik taotleda kohtu ettekirjutust vahendajatele, kelle teenuseid kolmandad isikud kasutavad autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks.“

Direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta

10 Direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta põhjendused 41–46, 48 ja 52 on sõnastatud järgmiselt:

„(41) Käesolev direktiiv loob tasakaalu erinevate huvide vahel ja kehtestab põhimõtted, millele saab rajada tegevusala kokkulepped ja standardid.

(42) Erandid käesoleva direktiiviga kehtestatud vastutusest hõlmavad ainult neid juhtumeid, kui infoühiskonna teenuse osutaja tegevus piirdub kolmandate osapoolte pakutava teabe edastamiseks või ajutiseks talletamiseks vajaliku sidevõrgu käitamise ja sellele juurdepääsu võimaldamise tehnilise toiminguga, mille ainus eesmärk on side tõhustamine; see tegevus on üksnes tehnilise, automaatse ja passiivse iseloomuga, seega pole infoühiskonna teenuse osutajal edastatava või talletatava teabe kohta teadmisi ega kontrolli selle üle.

(43) Teenuseosutaja võib kasutada erandeid „pelga edastamise“ või „vahemällu salvestamise“ jaoks, kui ta ei ole mingil viisil seotud edastatava teabega; muu hulgas nõuab see, et ta ei muudaks edastatavat teavet; see nõue ei kehti edastamisaegsete tehnilise iseloomuga toimingute kohta, sest need ei muuda edastatava teabe terviklikkust.

(44) Teenuseosutaja, kes teeb tahtlikult koostööd oma teenuse saajaga ebaseaduslike tegude sooritamiseks, ületab „pelga edastamise“ või „vahemällu salvestamise“ piirid ega tohi seetõttu kasutada nende toimingute puhul vastutuse kohta kehtestatud erandeid.

(45) Käesoleva direktiiviga kehtestatud vahendusteenuse osutajate vastutuse piirangud ei mõjuta mitmesuguste ettekirjutuste võimalust; sellised ettekirjutused võivad seisneda eeskätt kohtute või pädevate haldusasutuste korraldustes, mis nõuavad kõigi rikkumiste lõpetamist või vältimist, kaasa arvatud ebaseadusliku teabe kõrvaldamine või sellele juurdepääsu tõkestamine.

(46) Piiratud vastutuse kasutamiseks peab teabe talletamisega tegelev infoühiskonna teenuse osutaja ebaseaduslikest tegevustest teada saades kiiresti kõrvaldama kõnealuse teabe või tõkestama sellele juurdepääsu; kõrvaldamise või juurdepääsu tõkestamise korral peab järgima sõnavabaduse põhimõtet ja siseriiklikul tasandil sel eesmärgil kehtestatud korda; käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide võimalust kehtestada erinõudeid, mida tuleb kiiresti täita enne teabe kõrvaldamist või sellele juurdepääsu tõkestamist.

[...]

(48) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide võimalust kohustada teenuseosutajaid, kes talletavad teenuse saajate teavet, teatavat tüüpi ebaseaduslike tegevuste avastamiseks ja vältimiseks olema ettevaatlik, mida neilt võib põhjendatult eeldada ja mida siseriiklik õigus täpsustab.

[...]

(52) Siseturu vabaduste efektiivne kasutamine eeldab, et isikutel, kelle õigusi on rikutud, oleks juurdepääs vaidluste lahendamise vahenditele; infoühiskonna teenustega seoses tekkida võivad kahju iseloomustab kiirus ja geograafiline ulatus; pidades silmas seda eripära ja siseriiklike asutuste omavahelise vastastikuse usalduse vajadust, kohustab käesolev direktiiv liikmesriike tagama, et asjakohased õiguskaitsevahendid oleksid kättesaadavad; liikmesriigid peaksid uurima, kas on vajadust sobivate elektrooniliste vahendite teel peetavaks kohtumenetluseks.“

11 Selle direktiivi artiklis 14 „Teabe talletamine“ on sätestatud:

„1. Kui osutatakse infoühiskonna teenust, mis seisneb teenuse saaja poolt pakutava teabe talletamises, tagavad liikmesriigid, et teenuseosutaja ei vastuta teenuse saaja taotluse põhjal talletatava teabe eest järgmistel tingimustel:

- a) teenuseosutajal ei ole tegelikku teavet ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta ja kahjutasunõuete osas ei tea ta fakte või asjaolusid, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave, või
- b) sellisest asjaoludest teadlikuks saades kõrvaldab teenuseosutaja kiiresti teabe või tõkestab juurdepääsu sellele.

2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui teenuse saaja tegutseb teenuseosutaja alluvuses või järelevalve all.

3. Käesolev artikkel ei mõjuta kohtu või haldusasutuse võimalust nõuda vastavalt liikmesriikide õigussüsteemidele teenuse osutajalt rikkumise lõpetamist või vältimist ega liikmesriikide võimalust kehtestada kord, kuidas teave kõrvaldada või juurdepääs sellele tõkestada.“

12 Direktiivi artikli 15 „Üldise jälgimiskohustuse puudumine“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Liikmesriigid ei kehtesta artiklites 12, 13 ja 14 käsitletud teenuste osutajatele üldist kohustust jälgida teavet, mida nad edastavad või talletavad, ega üldist kohustust otsida ebaseaduslikku tegevust näitavaid fakte ja asjaolusid.“

13 Direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 18 „Õiguskaitsevahendid“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid tagavad, et nende siseriiklike õigusaktide kohaselt kasutada olevad infoühiskonna teenuseid käsitlevad õiguskaitsevahendid võimaldaksid kiiresti võtta meetmeid, kaasa arvatud ajutisi meetmeid, et lõpetada iga väidetav rikkumine ja vältida asjaomaste huvide edasist kahjustamist.“

Õiguste jõustamise direktiiv

14 Õiguste jõustamise direktiivi põhjendustes 17, 22 ja 23 on märgitud:

„(17) Käesolevas direktiivis sätestatud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid peavad iga kohtuasja korral olema piiritletud viisil, mis võtab arvesse vastava kohtuasja eripära, sealhulgas iga intellektuaalomandi õiguse iseärasused ja rikkumise tahtliku või tahtmatu iseloomu.

[...]

(22) Rikkumiste viivitamatuks lõpetamiseks on oluline sätestada ajutised meetmed, ootamata kohtuasja sisulist otsustamist, jälgides samal ajal kaitse õigusi ja tagades ajutiste meetmete proportsionaalsuse vastavalt kõnealuse kohtuasja iseärasustele ning andes vajalikud garantiid kostjale põhjendamatu kahjunõudega tekitatud kulude ja kahju hüvitamiseks. Sellised meetmed on põhjendatud juhul, kui mis tahes viivitus võib põhjustada korvamatut kahju intellektuaalomandi õiguse omanikule.

(23) Piiramata muude olemasolevate meetmete, menetluste ja õiguslike kaitsevahendite kohaldamist, peaks õiguste valdajal olema võimalus taotleda kohtulikku tõkendit vahendaja vastu, kelle teenuseid kasutas kolmas osapool õiguste valdaja tööstusomandi õiguste rikkumiseks. Selliste tõkendite tingimused ja viisid tuleks määratleda liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides. [Autoriõiguse d]irektiiviga [...] on sätestatud autoriõiguste ja nendega kaasnevate õiguste rikkumisega seotud kõikehõlmav ühtlustamistasand. Seega ei mõjuta käesolev direktiiv [autoriõiguse] direktiivi [...] artikli 8 lõiget 3.“

15 Selle direktiivi artiklis 3 „Üldised kohustused“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid sätestavad vajalikud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid käesolevas direktiivis kirjeldatud intellektuaalomandi õiguste jõustamise tagamiseks. Menetlused, protseduurid ja õiguskaitsevahendid on õiglased ega ole asjatult keerulised või kulukad ega sisalda põhjendamatuid ajalisi piiranguid ega põhjendamatuid viivitusi.

2. Meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning neid rakendatakse viisil, mis võimaldab vältida tõkete loomist seaduslikule kaubandusele ja ette näha kaitsemeetmeid nende kuritarvitamise vastu.“

16 Direktiivi artiklis 11 „Kohtulikud tõkendid“ on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad, et kohtuasutused võivad esitada rikkuja suhtes edasist rikkumist keelavad tõkendid, kui kohtuotsusega on leitud, et intellektuaalomandi õigusi on rikutud. Vastava siseriikliku seaduse korral tähendab allumatus kohtu tõkenditele korduvat rahalist trahvi koos tõkenditele allumise tagamisega. Ilma et see piiraks [autoriõiguse] direktiivi [...] artikli 8 lõike 3 kohaldamist, tagavad liikmesriigid lisaks, et õiguste valdajad võivad nõuda kohtulikke tõkendeid vahendajate suhtes, kelle teenuseid kasutas kolmas osapool intellektuaalomandi õiguste rikkumisel.“

17 Õiguste jõustamise direktiivi artiklis 13 „Kahjutasu“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad kohtuasutused määravad kannatanud osapoole avalduse alusel rikkuja, kes teadlikult rikkus või pidi põhjendatult olema rikkumisest teadlik, maksuma proportsionaalselt õiguste valdajale rikkumise tagajärjel õiguste valdajale tekitatud kahju ulatuses kahjutasu.

Kahjutasu suuruse määramisel kohtuasutused:

a) võtavad arvesse kõiki asjakohaseid aspekte, nagu näiteks negatiivsed majanduslikud tagajärjed, sealhulgas kannatanud osapoole kaotatud tulu, rikkuja poolt teenitud mis tahes ebaõiglane tulu ja sobivatel juhtudel muud tingimused kui majanduslikud tegurid, nagu näiteks rikkuja poolt õiguste valdajale tekitatud moraalne kahju

või

b) punkti a alternatiivina võivad kohtuasutused asjakohastel juhtudel kehtestada kahjutasu peamiste tegurite üldsummana, nagu näiteks vähemalt autoritasude või honoraride summa, mis oleks võidud saada, kui rikkuja oleks taotlenud kõnealuse intellektuaalomandi kasutamiseks autoriõigusi.

2. Kui rikkuja ei teadnud ega pidanud teadma, et pani toime rikkumise, võivad liikmesriigid kehtestada, et kohtuasutused võivad määrata kasumi sissenõudmise või kahjutasu maksmise, mis võivad olla eelnevalt kehtestatud.“

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Kohtuasi C-682/18

- 18 F. Peterson on muusikaprodutsent ja ta väidab, et ta on äriühingu Nemo Studios omanik.
- 19 YouTube haldab endanimelist veebiplatvormi, kus kasutajad saavad oma videoid tasuta üles laadida (*upload*) ja teistele internetikasutajatele kättesaadavaks teha. Google on YouTube'i ainoosanik ja seaduslik esindaja. YouTube Inc. ja Google Germany GmbH ei ole enam vaidluse pooled.
- 20 Äriühing Nemo Studio Frank Peterson sõlmis 20. mail 1996 artist Sarah Brightmaniga ülemaailmse ulatusega ainuõigusliku artistilepingu tema esituste audio- ja videosalvestiste kasutamiseks. Seoses selle lepinguga sõlmiti 2005. aastal lisakokkulepe. F. Peterson sõlmis 1. septembril 2000 enda nimel ja äriühingu Nemo Studios nimel Capitol Records Inc-iga litsentsilepingu Sarah Brightmani salvestiste ja esituste ainuõiguslikuks levitamiseks Capitol Recordsi poolt.
- 21 Novembris 2008 ilmus album „A Winter Symphony“, mis koosnes selle artisti esitatud teostest. 4. novembril 2008 alustas Sarah Brightman turneed „Symphony Tour“, mille käigus ta esitas albumile salvestatud teoseid.
- 22 6. ja 7. novembril 2008 oli sellelt albumilt pärit teoseid ja turnee kontsertide erasalvestisi võimalik veebiplatvormil YouTube koos nii liikumatute kui ka liikuvate piltidega kuulata ja vaadata. F. Peterson pöördus 7. novembri 2008. aasta kirjaga, milles ta oma nõude toetuseks esitas kuvatõmmised, mille eesmärk oli tõendada asjaolusid, mida ta ette heidab, Google Germany poole ning nõudis, et viimane ja Google esitaksid rikkumisest hoidumise avaldused, kui nad soovivad vältida sanktsiooni. Google Germany pöördus seejärel YouTube'i poole, kes otsis F. Petersoni edastatud kuvatõmmiste abil käsitsi välja kõnealuste videote veebiaadressid (URL) ja blokeeris neile juurdepääsu. Pooled ei ole ühel meelel juurdepääsu blokeerimise ulatuse suhtes.
- 23 19. novembril 2008 olid artisti esituste audiosalvestised koos liikumatute ja liikuvate piltidega taas veebiplatvormil YouTube kättesaadavad.
- 24 Seetõttu esitas F. Peterson Landgericht Hamburgile (Hamburgi esimese astme kohus, Saksamaa) Google'i ja YouTube'i (edaspidi koos „põhikohtuasja kostjad“) vastu hagi rikkumise lõpetamise, teabe edastamise ja selle tuvastamise nõudes, et viimased on kohustatud maksma kahjuhüvitist. Hagi põhjendamiseks tugines ta enda kui albumi „A Winter Symphony“ produtsendi õigustele ning enda õigustele ja artisti õigustest tulenevatele õigustele, kuivõrd tema kui produtsent ja taustalaulja osales sellel albumil olevate teoste esitamisel artistina. Lisaks väidab ta turnee „Symphony Tour“ kontsertsalvestuste kohta, et ta on mitme sellel albumil oleva teose helilooja ja sõnade autor. Peale selle on tal väljaandjana mitme muusikateose suhtes autorite õigustest tuletatud õigused.
- 25 Asja menetlev kohus rahuldab 3. septembri 2010. aasta otsusega hagi kolme muusikateose osas ja jättis selle ülejäänud osas rahuldamata.
- 26 F. Peterson ning põhikohtuasja kostjad esitasid selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Oberlandesgericht Hamburgile (Hamburgi liidumaa kõrgeim üldkohus, Saksamaa). F. Peterson palus keelata põhikohtuasja kostjatel teha üldsusele kättesaadavaks sünkroniseeritud või muul viisil kolmandate isikute sisu või reklaamiga ühendatud versioone 12 audiosalvestisest või esitusest artist

Sarah Brightmani albumil „A Winter Symphony“, mille produtsent F. Peterson oli, ning 12 tema loodud muusikateosest turnee „Symphony Tour“ kontsertidelt, või teise võimalusena keelata neil lasta kolmandatel isikutel asjaomaseid teoseid üldsusele sellisel viisil kättesaadavaks teha. Lisaks nõudis ta, et edastataks teavet ebaseadusliku tegevuse kohta ja sellest tegevusest saadud käibe või kasumi kohta. Samuti palus ta mõista YouTube’ilt välja kahjuhüvitis ja Google’ilt alusetult saadu. Teise võimalusena palus ta, et talle antaks teavet veebiplatvormi YouTube kasutajate kohta, kes laadisid kõnealused palad üles pseudonüüme kasutades.

- 27 Oberlandesgericht Hamburg (Hamburgi liidumaa kõrgeim üldkohus) muutis 1. juuli 2015. aasta kohtuotsusega esimese astme kohtu otsust osaliselt ja kohustas põhikohtuasja kostjaid mitte võimaldama kolmandatel isikutel seitsme muusikateose puhul teha üldsusele kättesaadavaks sünkroniseeritud või muul viisil kolmandate isikute sisu või reklaamiga ühendatud versioone audiosalvestisest või artisti esitustest albumil „A Winter Symphony“. Lisaks kohustas ta põhikohtuasja kostjaid teatama nende platvormi kasutajate nimed ja postiaadressid, kes on muusikateosed pseudonüümi kasutades sellele üles laadinud, või postiaadressi puudumise korral kasutajate e-posti aadressi. Ülejäänud osas jättis apellatsioonikohus kaebuse osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu rahuldamata.
- 28 Mis puudutab albumilt „A Winter Symphony“ pärit seitset muusikateost, siis asus apellatsioonikohus seisukohale, et F. Petersoni õigusi rikuti sellega, et need teosed pandi ilma loata YouTube’i videojagamisplatvormile ja need lisati liikuvatele piltidele, nagu artisti reklaamvideost saadud filmid. Nimetatud kohus leidis, et YouTube ei vastuta nende rikkumiste eest kui täideviija või osavõtja, kuna tal puudus aktiivne roll vaidlusaluse sisu loomises või platvormile panemises ning ta ei esitlenud seda kolmandatelt isikutelt pärinevat sisu ka enda omana. Peale selle ei olnud tal vajalikku kavatsust, et vastutada osavõtjana, kuna ta ei olnud konkreetsetest rikkumistest teadlik. Kohtu hinnangul vastutab YouTube siiski „häirijana“ (*Störer*in), kuna ta rikkus tema suhtes kehtivaid käitumiskohustusi. Seega, mis puudutab neid teoseid, siis kuigi talle teatati nendega seotud ebaseaduslikust tegevusest, ei kustutanud ta kohe süükpandavat sisu ega blokeerinud juurdepääsu sellele sisule.
- 29 Seevastu seoses turnee „Symphony Tour“ kontsertide salvestistega ei ole YouTube rikkunud mingeid käitumiskohustusi. Videod, mis sisaldavad nimetatud muusikateoseid, panid kolmandad isikud videojagamisplatvormile tööpoolest ebaseaduslikult. YouTube’i nendest rikkumistest siiski piisavalt ei teavitatud või blokeeris ta juurdepääsu kõnealusele sisule aegsasti või ei saa talle ette heita, et ta rikkus kohustust see sisu viivitamata blokeerida.
- 30 Apellatsioonikohus tuvastas muu hulgas järgmised asjaolud:
- veebiplatvormile YouTube laaditakse üles ligi 35 tundi videosalvestisi minutis ja mitusada tuhat videot päevas. Videote üleslaadimine Google’i serveritesse toimub automaatselt, ilma et põhikohtuasja kostjad seda enne vaataksid või kontrolliksid.
 - Selleks et laadida video veebiplatvormile YouTube üles, on vaja luua kasutajanime ja parooliga konto ning nõustuda selle platvormi üldiste kasutustingimustega. Kasutaja, kes laadib pärast niisugust registreerimist video üles, võib jätta selle „privaatseks“ või platvormil avalikustada. Teisel juhul saab iga internetikasutaja asjaomast videot nimetatud platvormil voogedastusena (*streaming*) vaadata.
 - YouTube’i üldiste kasutustingimuste kohaselt annab iga kasutaja YouTube’ile videote suhtes, mille ta on üles laadinud – ja seda kuni nende platvormilt eemaldamiseni – ülemaailmse litsentsi, mis ei ole ainulitsents ning millega ei kaasne tasu kasutamise, reprodutseerimise, levitamise ja tuletatud teoste loomise, väljapaneku ja esitamise eest seoses platvormi kättesaadavaks tegemise ja YouTube’i tegevusega, sh reklaam.

- Kasutustingimustega nõustudes kinnitab kasutaja, et tal on kõik vajalikud õigused, kokkulepped, load ja litsentsid videotele, mille ta on üles laadinud. „Suunistes kogukonnale“ palub YouTube ka oma kasutajatel austada autoriõigusi. Lisaks informeeritakse kasutajaid iga üleslaadimise puhul selgelt, et platvormil ei tohi avaldada ühtegi videot, millega neid õigusi rikutakse.
 - YouTube on välja töötanud erinevaid tehnilisi meetmeid, et oma platvormil rikkumised lõpetada ja neid ära hoida. Igaüks võib talle ebaseadusliku video olemasolust teatada kirjalikult, faksi, e-kirja või veebivormi teel. On loodud teatamisnupp, mille abil saab ebasüüdsast või õigusi rikkuvast sisust teada anda. Õiguste omajatel on samuti võimalus lasta spetsiaalse häiremeetodi abil platvormilt eemaldada kuni kümme videot, mis on vaidlustuses konkreetselt nimetatud, näidates ära vastavad internetiaadressid (URL).
 - YouTube on lisaks välja töötanud sisu kontrollimise programmi (*Content Verification Program*), mis hõlbustab videotele osutamist õiguste omaja poolt, võimaldades tal märgistada otse videote loetelus need, mida ta peab oma õigusi rikkuvaks. Seda programmi saavad kasutada ainult spetsiaalselt selleks registreerunud ettevõtjad, mitte lihtsalt üksikisikud. Kui video blokeeritakse seetõttu, et õiguste omaja on rikkumisest märku andnud, hoiatatakse video üles laadinud kasutajat, et korduva rikkumise korral tema konto blokeeritakse.
 - Lisaks on YouTube ebaseadusliku sisu tuvastamiseks välja töötanud sisutuvastustarkvara, mida nimetatakse „Content ID“ või „YouTube Audio ID“ ja „YouTube Video ID“. Selleks peab õiguste omaja esitama võrdlemiseks mõeldud audio- või videofaili, mis võimaldab YouTube'il oma platvormil tuvastada teised videod, millel on täielikult või osaliselt sama sisu. Kui selline video tuvastatakse, teavitab YouTube sellest õiguste omajat. Õiguste omaja võib siis kas lasta kõnealuse sisu blokeerida või lubada seda sisu ja saada osa reklaamitulust.
 - YouTube pakub otsingufunktsiooni ja hindab otsingutulemuste geograafilist asjakohasust, kusjuures tulemused on avalehel kokkuvõtlikult liigitatud rubriikidesse „Praegu vaadatavad videod“, „Reklaamitavad videod“ ja „Populaarsed videod“. Ülevaade muust pakutavast on kättesaadav pealkirjade „Videod“ ja „Kanalid“ all, mille alamrubriigid on „Meelelahutus“, „Muusika“ ja „Film ja animafilm“. Kui registreeritud kasutaja kasutab platvormi, esitatakse talle ülevaade „soovitavatest videotest“, mille sisu sõltub videotest, mida kasutaja on juba vaadanud.
 - Kolmandate isikute reklaamiribad, mis on piirkonnaspetsiifilised, paiknevad avalehe ääres. Teine võimalus, kuidas YouTube'i reklaami tegemiseks kasutada, seisneb videosõnumites, mille lisamine eeldab eraldi lepingu sõlmimist videot üles laadiva kasutaja ja YouTube'i vahel. Mis puudutab käesolevas asjas kõne all olevaid videoid, siis neil ei näi siiski olevat seost reklaamiga.
- 31 Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) andis loa apellatsioonikohtu otsuse peale esitatud kassatsioonkaebus menetlusse võtta, kuid piiras selle läbivaatamist üksnes väidetega, mille apellatsioonikohus oli tunnistanud vastuvõetavaks. Kassatsioonkaebuses jääb F. Peterson oma hagi esitatud väidete juurde osas, milles apellatsioonikohus lükkas need põhjendamatusse tõttu tagasi. Oma kassatsioonkaebuses paluvad põhikohtuasja kostjad jätta kaebuse tervikuna rahuldamata.
- 32 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et F. Petersoni kassatsioonkaebuse põhjendus sõltub esiteks sellest, kas YouTube'i tegevus põhikohtuasjas kujutab endast üldsusele edastamist autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses. Ta leiab, et nii võib see olla ainult seitsme albumilt „A Winter Symphony“ pärit muusikateose puhul, mida YouTube ei eemaldanud ega blokeerinud kiiresti, kuigi teda oli teavitatud apellatsioonikohtu tuvastatud asjaolust, et need teosed tehti tema platvormi vahendusel üldsusele kättesaadavaks ebaseaduslikult.
- 33 Nimelt ei täida YouTube oma platvormi hallates Euroopa Kohtu praktika tähenduses möödapääsmatut rolli, mis on nõutav, et tema tegevuse saaks kvalifitseerida edastamiseks, kui ta pärast seda, kui ta on autoriõigust rikkuva sisu üldsusele kättesaadavaks tegemisest teada saanud, selle kustutab või tõkestab

kohe sellele juurdepääsu. Selleks et saaks asuda seisukohale, et YouTube täidab sellist rolli, on vaja, et ta oleks täiesti teadlik oma tegevuse tagajärgedest ja eelkõige õiguste omaja loa puudumisest. Kuna aga videote üleslaadimine toimub automaatselt, ei ole YouTube autoriõigust rikkuva sisu üldsusele kättesaadavaks tegemisest teadlik enne, kui õiguste omaja teda sellest teavitab. Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab, et YouTube teavitab kasutajaid oma üldistes kasutustingimustes ja seejärel üleslaadimise protsessi käigus sellest, et neil on keelatud rikkuda autoriõigust tema platvormi kaudu, ja annab õiguste omajatele vahendeid, mille abil viimased võivad selliste rikkumiste vastu meetmeid võtta.

- 34 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kui põhikohtuasjas kõne all olevat YouTube'i tegevust ei saa pidada üldsusele edastamiseks autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses, on vaja teiseks kindlaks teha, kas niisugune videojagamisplatvormi haldaja tegevus nagu YouTube'i tegevus kuulub direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse, mistõttu võib platvormi haldaja seoses tema platvormile talletatud teabega vastutusest vabastada. See kohus märgib, et nagu ilmneb apellatsioonikohtu tuvastatud asjaoludest, ei ole YouTube F. Petersoni autoriõigusi rikkuvatele videotele lisanud reklaami. Tekib siiski küsimus, kas YouTube'il oli sellegipoolest aktiivne roll, mis takistab selle sätte kohaldamist, arvestades käesoleva juhtumi muid asjaolusid, nagu need on kokkuvõtlikult esitatud käesoleva kohtuotsuse punktis 30.
- 35 Juhul kui YouTube'i roll tuleb kvalifitseerida neutraalseks ja järelikult kuulub tema tegevus direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse, tekib kolmandaks küsimus, kas „tegelik[...] teave[...] ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta“ ja „[teave] fakt[ide] või asjaolu[de kohta], millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave“ selle sätte tähenduses, peavad puudutama konkreetset ebaseaduslikku tegevust või teavet. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tuleb sellele küsimusele vastata jaatavalt. Nimelt tuleneb selle sätte sõnastusest ja ülesehitusest, et ei piisa sellest, et teenuseosutaja oli üldiselt teadlik asjaolust, et tema teenuseid kasutatakse mingite ebaseaduslike tegude toimepanemiseks. Seega tuleb teenuseosutajat rikkumisest konkreetselt ja täpselt teavitada, et viimane saaks selle tuvastada ilma põhjaliku õigusliku ja sisulise analüüsita.
- 36 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kui põhikohtuasjas kõne all olev YouTube'i tegevus kuulub direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse, tekib neljandaks veel küsimus, kas autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõikega 3 on kooskõlas see, kui õiguste omaja võib videojagamisplatvormi haldaja vastu, kelle teenuseid kolmas isik kasutas autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste rikkumiseks, ettekirjutuse saada üksnes juhul, kui pärast sellise õiguse selgest rikkumisest teatamist ei ole haldaja kiiresti tegutsenud kõnealuse sisu kustutamiseks või sellele juurdepääsu tõkestamiseks ja selle tagamiseks, et niisugused rikkumised ei kordu. Nimetatud kohtu arvates tuleb sellele küsimusele vastata jaatavalt, kuna direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikest 1 ja artikli 15 lõikest 1 tuleneb, et ettekirjutus sellise haldaja vastu võib liikmesriikide sisemises õiguses olla ette nähtud üksnes juhul, kui haldaja on ebaseaduslikust tegevusest või teabest tõepoolest teadlik.
- 37 Juhul kui YouTube'i tegevus ei kuulu direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse, tekib viiendaks küsimus, kas YouTube'i tuleb ka siis, kui autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses ei ole üldsusele edastamist toimunud, pidada „rikkujaks“, kelle vastu erinevalt „vahendajast“ võib õiguste jõustamise direktiivi artiklite 11 ja 13 alusel esitada hagi lisaks rikkumise lõpetamisele ka kahjuhüvitise maksmise ja tulu sissenõudmise nõudes.
- 38 Eelmises punktis nimetatud juhul ja juhul, kui Euroopa Kohus järgib selles osas eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvamust, et YouTube'i tuleb pidada rikkujaks, tekib kuuendaks ja viimaseks küsimus, kas niisuguse rikkuja kohustuse maksta õiguste jõustamise direktiivi artikli 13 lõike 1 alusel kahjuhüvitist võib seada sõltuvusse tingimusest, et ta on tahtlikult käitunud nii omaenda ebaseadusliku tegevuse puhul kui ka kolmanda isiku konkreetse ebaseadusliku tegevuse puhul.

39 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas isik, kes haldab videojagamisplatvormi, kus kasutajad teevad autoriõigusega kaitstud sisuga videoid üldsusele kättesaadavaks ilma õiguste omajate loata, tegeleb edastamisega [autoriõiguse] direktiivi [...] artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui

- ta teenib platvormi abil reklaamitulu,
- üleslaadimine toimub automaatselt, ilma et haldaja seda enne vaataks või kontrolliks,
- vastavalt kasutustingimustele saab haldaja videote ülespaneku ajaks ülemaailmse litsentsi, mis ei ole ainulitsents ning millega ei kaasne tasu videote eest,
- haldaja juhib kasutustingimustes ja üleslaadimisprotsessi ajal tähelepanu sellele, et autoriõigust rikkuvat sisu ei tohi lisada,
- haldaja pakub vahendeid, mille abil on õiguste omajatel võimalik saavutada nende õigusi rikkuvatele videotele juurdepääsu tõkestamine,
- haldaja töötleb platvormil otsingutulemusi järjestuse alusel koostatud loendite ning sisurubriikide kujul ja kuvab registreeritud kasutajatele soovituslike videote ülevaate, mis lähtub videotest, mida need kasutajad on juba vaadanud,

kui talle ei ole autoriõigust rikkuva sisu kättesaadavus konkreetselt teada või kui ta pärast sellest teadaaamist asjaomase sisu viivitamata kustutab või viivitamata tõkestab sellele juurdepääsu?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis

kas videojagamisplatvormi haldaja tegevus kuulub esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel direktiivi [elektroonilise kaubanduse kohta] artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse?

3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas tegelik teadmine ebaseaduslikust tegevusest või teabest või teabe omamine faktide või asjaolude kohta, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave, peab direktiivi [elektroonilise kaubanduse kohta] artikli 14 lõike 1 kohaselt olema seotud konkreetse ebaseadusliku tegevuse või teabega?

4. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas [autoriõiguse] direktiivi [...] artikli 8 lõikega 3 on kooskõlas see, kui õiguste omaja võib teenusepakkuja vastu, kelle teenust, mis seisneb kasutaja edastatud teabe talletamises, on kasutaja kasutanud autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks, ettekirjutuse saada üksnes juhul, kui pärast sellise õiguse selgest rikkumisest teatamist niisugune rikkumine kordub?

5. Juhul kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt, siis

kas videojagamisplatvormi haldajat tuleb esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel pidada rikkujaks [õiguste jõustamise] direktiivi [...] artikli 11 esimese lause ja artikli 13 tähenduses?

6. Juhul kui viiendale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas sellise rikkuja kohustus maksta vastavalt [õiguste jõustamise] direktiivi [...] artikli 13 lõikele 1 kahjuhüvitist võib sõltuda sellest, et rikkuja on nii enda toime pandud rikkumise kui ka kolmanda isiku toime pandud rikkumise puhul tegutsenud tahtlikult ja et ta teadis või oleks mõistlikult pidanud teadma, et kasutajad kasutavad platvormi konkreetsete rikkumiste toimepanemiseks?“

Kohtuasi C-683/18

- 40 Elsevier on rahvusvaheline erialakirjanduse kirjastus, kellele kuuluvad põhikohtuasjas kõne all olevate teoste kasutamise ainuõigused.
- 41 Cyando haldab failide majutus- ja jagamisplatvormi Uploaded, millele pääseb veebisaitide Uploaded.net, Uploaded.to ja ul.to kaudu. See platvorm pakub kõigile internetikasutajatele tasuta talletusruumi failide üleslaadimiseks (*upload*) olenemata nende sisust. Selleks et platvormile faile üles laadida, on vaja luua kasutajanime ja parooliga konto, esitades e-posti aadressi. Kasutaja üleslaetud faili veebi ülespanek toimub automaatselt, ilma, et Cyando seda enne vaataks või kontrolliks. Iga üleslaetud faili kohta genereerib Cyando automaatselt allalaadimislingi (*download-link*), mis võimaldab asjaomasele failile vahetult juurde pääseda, ja edastab selle automaatselt kasutajale, kes faili üles laadis.
- 42 Cyando ei paku tema platvormile talletatud failide jaoks ei sisukorda ega otsingufunktsiooni. Kasutajad võivad siiski allalaadimislinke, mille Cyando on neile edastanud, internetis jagada, näiteks blogides, foorumites või ka „lingikogudes“. Need kogud, mida pakuvad kolmandad isikud, indekseerivad linke ja annavad teavet nende failide sisu kohta, milleni lingid viivad, ning võimaldavad seega internetikasutajatel otsida faile, mida nad soovivad alla laadida. Sel viisil saavad teised internetikasutajad tutvuda Cyando platvormile talletatud failidega.
- 43 Cyando platvormilt failide allalaadimine (*download*) on tasuta. Allalaadimise kogus ja kiirus on registreerimata kasutajate ja tasuta abonemendiga kasutajate jaoks siiski piiratud. Kasutajatel, kellel on tasuline abonement, on igapäevane allalaadimismaht 30 GB, mis on kumuleeritav kuni 500 GBni ilma allalaadimiskiiruse piiranguteta. Nende kasutajate puhul on samaaegsete allalaadimiste arv piiramatult ja nad ei pea erinevate allalaadimiste vahel ootama. Sellise abonemendi hind on 4,99 eurot kahe päeva eest kuni ja 99,99 eurot kahe aasta eest. Cyando maksab faile üles laadinud kasutajatele tasu nende failide allalaadimiste arvu põhjal. Nii makstakse 1000 allalaadimise eest kuni 40 eurot.
- 44 Cyando üldtingimuste kohaselt on platvormi kasutajatel keelatud sellel platvormil autoriõigust rikkuda.
- 45 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et seda platvormi kasutatakse nii õiguspärasel otstarbel kui ka otstarbel, mis rikub autoriõigust. Cyandot teavitati sellest, et tema platvormile on üles laaditud üle 9500 teose, mille allalaadimislinke on autoriõigust rikkudes internetis jagatud ligikaudu 800 veebisaidil (lingikogud, blogid, foorumid).
- 46 Konkreetselt teatas Elsevier 11.–19. detsembrini 2013 tehtud otsingute põhjal Cyandole kahe, 10. jaanuaril 2014 ja 17. jaanuaril 2014 saadetud kirjaga, et kolme teosega, mille kasutamise ainuõigused kuuluvad talle, nimelt „Gray’s Anatomy for Students“, „Atlas of Human Anatomy“ ja „Campbell-Walsh Urology“ on platvormil Uploaded võimalik failidena tutvuda lingikogude reabgate.com, avaxhome.ws ja bookarchive.ws kaudu.
- 47 Elsevier esitas Cyando vastu hagi Landgericht München I-le (Müncheni I esimese astme kohus, Saksamaa). Elsevier palus eelkõige kohustada Cyandot rikkumise lõpetama esimese võimalusena põhikohtuasjas kõne all olevate teoste suhtes toime pandud autoriõiguse rikkumiste täideviijana, teise võimalusena nendest rikkumistest osavõtjana ja kolmanda võimalusena „häirijana“ (*Störerin*). Elsevier palus samuti, et Cyandot kohustataks talle esitama teatud andmeid ja maksuma talle nende samade rikkumiste eest kahjuhüvitist.

- 48 Landgericht München I (Müncheni I esimese astme kohus) kohustas 18. märtsi 2016. aasta kohtuotsusega Cyandot rikkumise lõpetama autoriõiguse rikkumistest osavõtjana seoses põhikohtuasjas kõne all oleva kolme teosega ehk nendega, mida nimetati 10. jaanuari 2014. aasta ja 17. jaanuari 2014. aasta kirjas.
- 49 Elsevier ja Cyando esitasid mõlemad selle otsuse peale apellatsioonkaebuse Oberlandesgericht Münchenile (liidumaa kõrgeim üldkohus Münchenis, Saksamaa).
- 50 Apellatsioonikohus muutis 2. märtsi 2017. aasta kohtuotsusega esimese astme kohtu otsust osaliselt. Ta kohustas Cyandot kui „häärijat“ lõpetama autoriõiguse rikkumised seoses kolme teosega, mida nimetati 10. jaanuari 2014. aasta ja 17. jaanuari 2014. aasta kirjas, ning jättis kaebuse ülejäänud osas rahuldamata.
- 51 Apellatsioonikohus leidis nimelt, et Elsevier ei saa pöörduda kohtusse Cyando kui asjaomaste autoriõiguste rikkumiste täideviija vastu. Nimelt piirub Cyando panus selliste tehniliste vahendite pakkumisega, mis võimaldavad kõnealuseid teoseid üldsusele kättesaadavaks teha. Kuna Cyando ei ole tema platvormi kasutajate toimepandud rikkumiste olemasolust teadlik, ei saa teda pidada nendest rikkumistest osavõtjaks. Cyando kui „häärija“ on siiski kohustatud lõpetama autoriõiguste rikkumised seoses 10. jaanuari 2014. aasta ja 17. jaanuari 2014. aasta kirjas nimetatud kolme teosega. Mis puudutab aga üht teist, põhikohtuasjas samuti kõne all olevat teost „Robbins Basic Pathology“, siis ei rikkunud Cyando oma kontrollkohustusi, kuna see teos avaldati uuesti alles kaks ja pool aastat pärast esimese rikkumise tuvastamist, mis tõi kaasa need kontrollkohustused. Lisaks ei ole Cyando kui „häärija“ kohustatud kahjuhüvitist maksma.
- 52 Apellatsioonikohus tões oma analüüsis eelkõige, et rakendades oma tasustamissüsteemi, pakkudes allalaadimislinke, mis annavad vahetu juurdepääsu üleslaaditud failidele, ja andes võimaluse kasutada tema platvormi anonüümselt, julgustab Cyando märkimisväärselt selle platvormi kasutamist ebaseaduslikel eesmärkidel. Failide allalaadimisest huvitatud kasutajad soovivad rohkem liituda tasulise abonemendiga, mis annab neile õiguse privilegeeritud kontole, kui nad saavad selle platvormi kaudu laadida alla autoriõigusega kaitstud atraktiivseid teoseid. Cyando õhutab oma kasutajaid üles laadima faile, mille puhul võib eeldada, et neid laaditakse sageli alla, tasudes kasutajatele nende poolt üles laaditud failide sagedaste allalaadimiste eest ja võimaldades neil osa saada tulust, mis saadakse uute kasutajate liitumisest. Kuna tasu sõltub faili allalaadimiste arvust ja seega selle atraktiivsusest üldsuse jaoks, õhutatakse kasutajaid üles laadima autoriõigusega kaitstud sisu, mis vastasel juhul oleks kättesaadav üksnes tasulisena. Lisaks võimaldab asjaolu, et allalaadimislingid annavad vahetu juurdepääsu üles laaditud failidele, kasutajatel, kes on need üles laadinud, neid faile eelkõige lingikogude abil hõlpsasti jagada allalaadimisest huvitatud kasutajatega. Lõpuks vähendab platvormi kasutamise anonüümsus kasutajate jaoks ohtu, et nende vastu võidakse autoriõiguse rikkumise tõttu kohtusse pöörduda.
- 53 Seevastu ja hoolimata sellest, et Elsevier väitis apellatsiooniastmes, et autoriõigust rikkuv sisu moodustab 90–96% failidest, millega saab Cyando platvormil tutvuda – millele viimane vastu vaidleb –, ei tuvastanud apellatsioonikohus platvormi seadusliku kasutamise ja selle ebaseaduslikul eesmärgil kasutamise vastavat proportsiooni.
- 54 Kassatsioonkaebuses, mille Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetlusse võttis ja mille Cyando palub rahuldamata jätta, jääb Elsevier oma nõuete juurde.
- 55 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kassatsioonkaebuse põhjendatus sõltub esiteks sellest, kas niisuguse failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja nagu Cyando tegevus kujutab endast üldsusele edastamist autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses. Ta leiab, et Cyando rolli võib pidada Euroopa Kohtu praktika tähenduses möödapääsmatuks, nagu on nõutav selleks, et tema tegevuse saaks kvalifitseerida edastamiseks. Sellega seoses tõdeb eelotsusetaotluse esitanud kohus, et Cyando tõepoolest ei ole kaitstud sisu ebaseaduslikust kättesaadavaks tegemisest teadlik enne, kui õiguste

omaja teda sellest teavitab, kuna selle sisu laadivad üles kolmandad isikud. Lisaks annab Cyando oma platvormi kasutamise tingimustes oma kasutajatele teada, et neil on keelatud selle kaudu autoriõigust rikkuda. Cyando on siiski teadlik asjaolust, et tema platvormi kaudu edastatakse ebaseaduslikult üldsusele suur kogus kaitstud sisu. Pealegi suurendab Cyando oma tasustamissüsteemiga, selliste allalaadimislinkide pakkumisega, mis annavad vahetu juurdepääsu üleslaaditud failidele, ja võimalusega kasutada tema platvormi anonüümselt, oluliselt ohtu, et tema platvormi kasutatakse ebaseaduslikel eesmärkidel.

56 Juhuks kui Euroopa Kohus peaks otsustama, et sellise failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja nagu Cyando tegevus ei kujuta endast üldsusele edastamist autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses, esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt samad küsimused nagu kohtuasjas C-682/18 esitatud teine kuni kuues küsimus.

57 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. a) Kas isik, kes haldab [failide majutus- ja jagamisplatvormi] [...], mis võimaldab kasutajatel teha autoriõigusega kaitstud sisuga andmeid üldsusele kättesaadavaks ilma õiguste omajate loata, tegeleb edastamisega [autoriõiguse] direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui

- üleslaadimine toimub automaatselt, ilma et haldaja seda enne vaataks või kontrolliks,
- haldaja juhib kasutustingimustes tähelepanu sellele, et autoriõigust rikkuvat sisu ei tohi platvormile lisada,
- ta teenib teenuse osutamise tulu,
- [platvormi] kasutatakse seaduslikul otstarbel, kuid haldajale on ka teada, et kättesaadav on märkimisväärne kogus autoriõigust rikkuvat sisu (üle 9500 teose),
- haldaja ei paku sisukorda ega otsingufunktsiooni, kuid tema loodavaid piiranguteta allalaadimislinke lisavad kolmandad isikud internetis lingikogudesse, mis sisaldavad teavet failide sisu kohta ja võimaldavad teatavat sisu otsida,
- makstes allalaadimiste eest tasu sõltuvalt nõudlusest, õhutab haldaja üles laadima autoriõigusega kaitstud sisu, mis vastasel juhul oleks kasutajatele kättesaadav üksnes tasulisena,

ja

- pakudes võimalust laadida faile üles anonüümselt, suurendab ta tõenäosust, et kasutajate vastu ei pöördata autoriõiguse rikkumiste tõttu kohtusse?

b) Kas antav hinnang on teistsugune, kui autoriõigust rikkuvate pakkumiste kättesaadavaks tegemine moodustab [failide majutus- ja jagamisplatvormi] kasutamise kogumahust 90–96%?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis

kas [failide majutus- ja jagamisplatvormi] haldaja tegevus kuulub esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel direktiivi [elektroonilise kaubanduse kohta] artikli 14 lõike 1 kohaldamisalasse?

3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas tegelik teadmine ebaseaduslikust tegevusest või teabest ning teabe omamine faktide või asjaolude kohta, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave, peab direktiivi [elektroonilise kaubanduse kohta] artikli 14 lõike 1 kohaselt olema seotud konkreetse ebaseadusliku tegevuse või teabega?

4. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas [autoriõiguse] direktiivi [...] artikli 8 lõikega 3 on kooskõlas see, kui õiguste omaja võib teenusepakkuja vastu, kelle teenust, mis seisneb kasutaja edastatud teabe talletamises, on kasutaja kasutanud autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks, ettekirjutuse saada üksnes juhul, kui pärast sellise õiguse selgest rikkumisest teatamist niisugune rikkumine kordub?

5. Juhul kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt, siis

kas [failide majutus- ja jagamisplatvormi] haldajat tuleb esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel pidada rikkujaks [õiguste jõustamise] direktiivi [...] artikli 11 esimese lause ja artikli 13 tähenduses?

6. Juhul kui viiendale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis

kas sellise rikkuja kohustus maksta vastavalt [õiguste jõustamise] direktiivi [...] artikli 13 lõikele 1 kahjuhüvitist võib sõltuda sellest, et rikkuja on nii enda toime pandud rikkumise kui ka kolmanda isiku toime pandud rikkumise puhul tegutsenud tahtlikult ja et ta teadis või oleks mõistlikult pidanud teadma, et kasutajad kasutavad platvormi konkreetsete rikkumiste toimepanemiseks?"

58 Euroopa Kohtu presidendi 18. detsembri 2018. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-682/18 ja C-683/18 menetluse kirjaliku ja suulise osa ning kohtuotsuse huvides.

Eelotsuse küsimuste analüüs

59 Kõigepealt tuleb täpsustada, et käesolevates kohtuasjades esitatud küsimused puudutavad autoriõiguse direktiivi, direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta ja õiguste jõustamise direktiivi, mis olid kohaldatavad põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal. Tõlgendused, mille Euroopa Kohus annab vastuseks nendele küsimustele, ei puuduta pärast seda aega jõustunud korda, mis kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/790, mis käsitleb autoriõigust ja autoriõigusega kaasnevaid õigusi digitaalsel ühtsel turul ning millega muudetakse direktiive 96/9/EÜ ja 2001/29 (ELT 2019, L 130, lk 92), artikliga 17.

Esimene küsimus kohtuasjades C-682/18 ja C-683/18

60 Mõlemas kohtuasjas esitatud esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes haldab videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi, kus kasutajad saavad kaitstud sisu ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks teha, tegeleb ise sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjades, selle sisu „üldsusele edastamisega“ nimetatud sätte tähenduses.

61 Autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 kohaselt näevad liikmesriigid ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil üldsusele kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

- 62 Selle sätte kohaselt on autoril seega ennetav õigus, mis võimaldab tal keelu abil sekkuda, kui tema teoste võimalikud kasutajad kavatsesid neid üldsusele edastada (9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Nagu Euroopa Kohus on juba otsustanud, tuleb mõistet „üldsusele edastamine“ autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses mõista laias tähenduses – nagu on toonitatud ka selle direktiivi põhjenduses 23 –, mistõttu see hõlmab ka edastamist üldsusele, kes ei viibi paigas, kust teost edastatakse, ja seega teose sellist üldsusele edastamist või taasedastamist kaabliga või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. Direktiivi põhjendustest 4, 9 ja 10 ilmneb nimelt, et selle direktiivi põhieesmärk on kehtestada autoritele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada nende teoste kasutamise eest nõuetekohast tasu, eelkõige üldsusele edastamise korral (9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punktid 26 ja 27).
- 64 Samas ilmneb autoriõiguse direktiivi põhjendustest 3 ja 31, et selle direktiivi alusel toimuva ühtlustamise eesmärk on säilitada – eriti elektroonilises keskkonnas – õiglane tasakaal ühelt poolt autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajatel nende intellektuaalomandi kaitse vastu oleva huvi, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 17 lõikega 2, ja teiselt poolt kaitstud objektide kasutajatel olevate huvide ja põhiõiguste – eriti nende sõna- ja teabevabaduse, mis on tagatud harta artikliga 11 – ning samuti üldhuvi kaitse vahel (8. septembri 2016. aasta kohtuotsus GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 31, ning 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Pelham jt, C-476/17, EU:C:2019:624, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Sellest tuleneb, et autoriõiguse direktiivi, eelkõige selle artikli 3 lõike 1 tõlgendamisel ja kohaldamisel tuleb õiglase tasakaalu saavutamisel arvesse võtta ka interneti erilist tähtsust harta artikliga 11 tagatud sõna- ja teabevabaduse seisukohast (vt selle kohta 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 45).
- 66 Nagu Euroopa Kohus on korduvalt leidnud, on mõistes „üldsusele edastamine“ artikli 3 lõike 1 tähenduses seostatud kaks kumulatiivset elementi: teose edastamise toiming ja teose edastamine üldsusele ning see mõiste eeldab juhtumipõhist hindamist (9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punktid 29 ja 33 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 67 Niisuguse hinnangu andmisel tuleb arvesse võtta paljusid täiendavaid kriteeriume, mis ei ole autonoomsed ja on üksteisest sõltuvad. Kuna need kriteeriumid võivad konkreetsetes olukordades esineda väga erineva intensiivsusega, tuleb neid kohaldada nii eraldi kui ka suhestatuna teiste kriteeriumidega (9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus VG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 68 Nende kriteeriumide hulgas on Euroopa Kohus esiteks rõhutanud platvormi haldaja möödapääsmatut rolli ja tema sekkumise tahtlikkust. Nimelt teeb haldaja edastamistoimingut, kui ta oma tegevuse tagajärgedest täielikult teadlikuna sekkub, et anda oma klientidele juurdepääs kaitstud teosele, ja seda iseäranis olukorras, kus tema sekkumiseta ei oleks klientidel üldjuhul võimalik edastatud teost kasutada (vt selle kohta 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 69 Teiseks on Euroopa Kohus täpsustanud, et mõiste „üldsus“ viitab määramatule arvule potentsiaalsetele adressaatidele ja eeldab lisaks, et nende arv on üsna suur (28. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus BY (fotograafiline tõend), C-637/19, EU:C:2020:863, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 70 Euroopa Kohus on samuti meenutanud, et väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et üldsusele edastamiseks kvalifitseerimiseks peab kaitstud teos olema edastatud senikasutatutest erineva spetsiifilise tehnilise vahendi abil või olema suunatud uuele üldsusele, see tähendab üldsusele, kellega

õiguse omaja oma teose algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 71 Käesoleval juhul tuleb kõigepealt märkida, et potentsiaalselt ebaseaduslikku sisu ei ole asjaomasele platvormile üle laadinud mitte haldaja, vaid kasutajad, kes tegutsevad iseseisvalt ja omal vastutusel.
- 72 Lisaks määravad platvormi kasutajad kindlaks, kas sisu, mille nad on üles laadinud, tehakse selle platvormi kaudu kättesaadavaks teistele internetikasutajatele, et viimased saaksid sellele ligi pääseda enda valitud kohas ja ajal.
- 73 Nimelt, mis puudutab failide majutus- ja jagamisplatvormi Uploaded, siis on selge, et allalaadimislink, mis võimaldab üleslaaditud sisule ligi pääseda, edastatakse üksnes kasutajale, kes on selle üles laadinud, ja et see platvorm ise ei paku võimalust jagada seda linki ja seega ka üleslaaditud sisu teiste internetikasutajatega. Seega peab kasutaja sisu jagamiseks kas edastama allalaadimislingi otse isikutele, kellele ta soovib anda juurdepääsu sisule, või avaldama lingi internetis, nimelt blogides, foorumites või lingikogudes.
- 74 Mis puudutab videojagamisplatvormi YouTube, siis ilmneb, et kuigi selle platvormi põhifunktsioon seisneb videote avalikus jagamises kõikide internetikasutajatega, võimaldab see oma kasutajatel sinna sisu ka eraviisiliselt üles laadida ja seega valida, kas ja kui jah, siis kellega nad soovivad seda sisu jagada.
- 75 Seetõttu tuleb esiteks asuda seisukohale, et põhikohtuasjades kõne all olevate platvormide kasutajad teevad edastamistoimingut käesoleva kohtuotsuse punktis 68 meenutatud kohtupraktika tähenduses, kui nad ilma õiguste omajate nõusolekuta annavad teistele internetikasutajatele kõnealuste platvormide vahendusel juurdepääsu kaitstud teostele, mida need teised internetikasutajad ei oleks saanud kasutada ilma nende kasutajate sekkumiseta. Teiseks, ainult juhul, kui kasutajad teevad üleslaaditud sisu üldsusele kättesaadavaks käesoleva kohtuotsuse punktis 69 meenutatud kohtupraktika tähenduses, jagades sisu kõikide internetikasutajatega platvormil YouTube või avaldades internetis allalaadimislingid, mis võimaldavad juurdepääsu sellele sisule platvormil Uploaded, võivad need kasutajad ja järelikult ka selle platvormi haldaja, mille kaudu kättesaadavaks tegemine toimub, tegeleda üldsusele edastamisega autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses.
- 76 Mõlemas kohtuasjas esitatud esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja teeb ise „edastamistoimingut“, mis lisandub toimingule, mille olenevalt olukorrast teeb platvormi kasutaja.
- 77 Sellega seoses tuleb märkida, et sellise platvormi haldajal on möödapääsmatu roll potentsiaalselt ebaseadusliku sisu kättesaadavaks tegemisel tema kasutajate poolt. Nimelt, kui sellist platvormi ei pakutaks ega hallataks, oleks selle sisu vaba jagamine internetis võimatu või vähemalt keerulisem (vt analoogia alusel 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punktid 36 ja 37).
- 78 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 67 ja 68 viidatud kohtupraktikast, ei ole videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja möödapääsmatu roll siiski ainus kriteerium, mida tuleb arvesse võtta sellise juhtumipõhise hindamise raames, mis tuleb läbi viia, vaid seda tuleb hoopis kohaldada suhestatuna teiste kriteeriumidega, eelkõige haldaja sekkumise tahtlikkuse kriteeriumiga.
- 79 Nimelt, kui ainuüksi asjaolu, et platvormi kasutamine on vajalik selleks, et üldsus saaks teost tegelikult kasutada, või et ta üksnes hõlbustab kasutamist, tooks automaatselt kaasa selle platvormi haldaja sekkumise kvalifitseerimise edastamistoiminguks, kujutaks igasugune selliste „füüsiliste abivahendite

pakkumine, mis võimaldavad edastada või edastavad“, endast sellist toimingut, kuigi autoriõiguse direktiivi põhjendus 27, mis sisuliselt kordab autoriõiguse lepingu artiklit 8 puudutavat ühisdeklaratsiooni, ometi välistab selle sõnaselgelt.

- 80 Seega tuleb lähtuvalt nii selle rolli olulisusest, mis on platvormi haldaja sellisel sekkumisel selle kasutaja poolses edastamises, kui ka sekkumise tahtlikkusest hinnata, kas konkreetset konteksti arvestades tuleb sekkumine kvalifitseerida edastamistoiminguks.
- 81 Sellega seoses tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 68 viidatud kohtupraktikast, et just see, kui oma tegevuse tagajärgedest täielikult teadlikuna sekkutakse eesmärgiga anda üldsusele juurdepääs kaitstud teosele, võib kaasa tuua sekkumise kvalifitseerimise „edastamistoiminguks“.
- 82 Selle kohtupraktika põhjal leidis Euroopa Kohus, et jagamisplatvormi The Pirate Bay – mis kaitstud teoste metaandmeid indekseerides ja otsingumootorit pakkudes võimaldas selle platvormi kasutajatel neid teoseid leida ja neid partnervõrgus (*peer-to-peer*) jagada – internetis kättesaadavaks tegemine ja haldamine kujutavad endast üldsusele edastamist. Sellega seoses rõhutas Euroopa Kohus, et The Pirate Bay haldajad andsid oma tegevuse tagajärgedest täiesti teadlikena juurdepääsu kaitstud teostele, et nad ütlesid platvormi blogides ja foorumites sõnaselgelt, et nende eesmärk on teha kaitstud teoseid kasutajatele kättesaadavaks, ja et nad õhutasid kasutajaid sellistest teostest koopiaid tegema (vt selle kohta 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punktid 36, 45 ja 48).
- 83 Selleks et teha kindlaks, kas videojagamispplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja osaleb kaitstud sisu ebaseaduslikus edastamises, millega tegelevad tema platvormi kasutajad, oma tegevuse tagajärgedest täiesti teadlikuna, et anda teistele internetikasutajatele juurdepääs niisugusele sisule, tuleb arvesse võtta kõiki kõnealust olukorda iseloomustavaid asjaolusid, mis võimaldavad teha otseseid või kaudseid järeldusi selle kohta, kas tema osalemine selle sisu ebaseaduslikus edastamises oli tahtlik või mitte.
- 84 Sellega seoses on tähtsust eelkõige asjaolul, et niisugune haldaja – isegi kui ta teab või peaks teadma, et üldiselt teevad tema platvormi kasutajad selle kaudu ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks kaitstud sisu – ei rakenda sobivaid tehnilisi meetmeid, mida võib oodata tema olukorras tavapäraselt hoolsalt ettevõtjalt, et usutavalt ja tõhusalt võidelda autoriõiguse rikkumiste vastu sellel platvormil, ja asjaolu, et haldaja osaleb ebaseaduslikult üldsusele edastatava kaitstud sisu valimisel, et ta pakub oma platvormil spetsiaalselt sellise sisu ebaseaduslikuks jagamiseks mõeldud vahendeid või et ta teadlikult soodustab sellist jagamist, millest võib tunnustust anda see, et haldaja on kasutusele võtnud majandusliku mudeli, mis õhutab tema platvormi kasutajaid kaitstud sisu platvormil ebaseaduslikult üldsusele edastama.
- 85 Seevastu ainuüksi asjaolust, et haldaja teab üldiselt kaitstud sisu ebaseaduslikust kättesaadavusest oma platvormil, ei piisa selleks, et asuda seisukohale, et ta sekkub eesmärgiga võimaldada internetikasutajatel sellele ligi pääseda. Olukord on siiski teistsugune, kui haldaja, kellele õiguste omaja on teatanud, et kaitstud sisu on tema platvormi kaudu ebaseaduslikult üldsusele edastatud, ei võta kiiresti vajalikke meetmeid, et muuta see sisu kättesaamatuks.
- 86 Lisaks, kuigi asjaolu, et kõnealune sekkumine toimub tasu eest, ei ole tähtsusetu (vt selle kohta 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika), ei võimalda ainuüksi see, et videojagamispplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja eesmärk on saada tulu, tuvastada, et tema osalemine kaitstud sisu ebaseaduslikus edastamises – mida on teinud tema teatud kasutajad – on tahtlik, ega eeldada, et see on tahtlik. Nimelt ei tähenda see, kui infoühiskonna teenuseid osutatakse tulu saamise eesmärgil, kuidagi seda, et niisuguste teenuste osutaja nõustub sellega, et kolmandad isikud kasutavad neid teenuseid autoriõiguse rikkumiseks. Sellega seoses tuleneb eelkõige autoriõiguse direktiivi artikli 8 ülesehitusest, ennekõike selle artikli lõikest 3 koostoimes selle direktiivi põhjendusega 27, et ei saa eeldada, et

üksnes selliste füüsiliste abivahendite pakkujad, mis võimaldavad edastada või edastavad, ja muud vahendajad, kelle teenuseid kasutab kolmas isik autoriõiguse rikkumiseks, teevad ise üldsusele edastamise toiminguid, kuigi üldreeglina tegutsevad nad tulu saamise eesmärgil.

- 87 Sellist eeldust ei saa tuletada 8. septembri 2016. aasta kohtuotsusest *GS Media (C-160/15, EU:C:2016:644)*.
- 88 Selles kohtuotsuses esitatud autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tõlgendusega piiras Euroopa Kohus nimelt kaitstud teoste juurde viivate hüperlinkide ülespanijate vastutust erilise tähtsuse tõttu, mis sellistel linkidel on arvamuste ja teabe vahetamisel internetis, ning raskuste tõttu, mis kaasnevad kontrollimisega, kas teose teisel veebisaidil avaldamine on seaduslik. Nii leidis Euroopa Kohus, et hüperlingi ülespanek kujutab endast üldsusele edastamist autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui isik, kes lingi üles pani, teadis või pidi teadma, et see annab juurdepääsu internetis ebaseaduslikult avaldatud teosele, et see link võimaldab mööda hiilida kaitstud teost sisaldaval veebisaidil võetud piiravatest meetmetest või et link on üles pandud kasusaamise eesmärgil, ning lingi ülespanija peab siis tegema vajaliku kontrolli, et veenduda, et asjaomane teos ei ole avaldatud ebaseaduslikult veebisaidil, millele hüperlink viib (vt selle kohta 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus *GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punktid 44–55*).
- 89 Hüperlingi sellise ülespanija olukord, kes tegutseb omal algatusel ja on selle ülespanemise hetkel teadlik sisust, millele see link peab viima, ei ole võrreldav videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja olukorraga, kui haldajal ei ole konkreetset teavet kasutajate poolt platvormile üles laaditava kaitstud sisu kohta ja ta ei aita peale pelgalt platvormi kättesaadavaks tegemise millegagi kaasa sellele, et üldsus pääseks niisugusele sisule autoriõigust rikkudes ligi. Järelikult ei saa tõlgendust, millest Euroopa Kohus selles kohtuotsuses lähtus, niisugusele haldajale üle kanda, et teha kindlaks, kas ta osaleb kaitstud teoste ebaseaduslikus üldsusele edastamises autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses tahtlikult.
- 90 Mis puudutab põhikohtuasjades kõne all oleva kahe platvormi haldajaid, siis peab eelotsusetaotluse esitanud kohus eelkõige käesoleva kohtuotsuse punktis 84 loetletud kriteeriume arvestades kindlaks tegema, kas need haldajad ise teevad kaitstud sisu, mille selle kasutajad on oma platvormile üles laadinud, üldsusele edastamise toiminguid autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses.
- 91 Euroopa Kohus võib siiski anda sellele kohtule mõningaid selgitusi eelkõige seoses küsimuste esemeks olevate faktiliste asjaoludega.
- 92 Kohtuasjas *C-682/18* nähtub eelotsusetaotlusest, et YouTube ei osale selle sisu loomises või valimises, mida tema platvormi kasutajad sellele üles laadivad, ja et ta ei vaata ega kontrolli seda sisu enne üleslaadimist, mis toimub automaatselt.
- 93 Sellest ilmneb ka, et YouTube teavitab oma kasutajaid oma üldistes kasutustingimustes ja iga üleslaadimise ajal selgelt keelust panna kaitstud sisu autoriõigust rikkudes sellele platvormile. „Suunistes kogukonnale“ palub YouTube ka oma kasutajatel austada autoriõigust. Lisaks, kui video blokeeritakse seetõttu, et õiguste omaja on rikkumisest märku andnud, hoiatatakse video üles laadinud kasutajat, et korduva rikkumise korral tema konto blokeeritakse.
- 94 Lisaks on YouTube oma platvormil autoriõiguse rikkumiste ärahoidmiseks ja lõpetamiseks välja töötanud erinevaid tehnilisi meetmeid, nagu teatamisnupp ja spetsiaalne häiremeetod, et teatada ebaseaduslikust sisust ja lasta see eemaldada, ning sisu kontrollimise programm ja sisutuvastustarkvara, mis hõlbustab sellise sisu tuvastamist ja kindlaksmääramist. Seega ilmneb, et haldaja on kasutusele võtnud tehnilised meetmed, mille eesmärk on usutavalt ja tõhusalt võidelda autoriõiguse rikkumiste vastu tema platvormil.

- 95 Lisaks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kuigi YouTube esiteks töötleb oma platvormil otsingutulemusi järjestuse alusel koostatud loendite ja sisurubriikide kujul ning teiseks esitab registreeritud kasutajatele ülevaate soovitatavatest videotest sõltuvalt videotest, mida need kasutajad on juba vaadanud, ei ole nende järjestuse alusel koostatud loendite, sisurubriikide ja soovitatavate videote ülevaadete eesmärk hõlbustada kaitstud sisu ebaseaduslikku jagamist ega soodustada sellist jagamist.
- 96 Peale selle, kuigi YouTube saab oma platvormilt reklaamitulu ning võimaldab kasutajatel, kes on sisu üles laadinud, ja autoriõigusega kaitstud sisu omajatel sellest tulust osa saada, ei ilmne, et selle platvormi majanduslik mudel põhineks ebaseadusliku sisu olemasolul sellel platvormil või et selle mudeli eesmärk oleks ohutada kasutajaid niisugust sisu üles laadima, ega seda, et YouTube'i peamine eesmärk või otstarve seisneks kaitstud sisu ebaseaduslikus jagamises.
- 97 Kohtuasjas C-683/18 nähtub eelotsusetaotlusest, et failide majutus- ja jagamisplatvormi Uploaded haldaja Cyando samuti ei loo, vali, vaata ega kontrolli oma platvormile üles laaditud sisu. Peale selle teavitab ta oma kasutajaid oma platvormi kasutamise tingimustes sellest, et neil on keelatud selle platvormi kaudu autoriõigust rikkuda.
- 98 Lisaks, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 73, ei võimalda kasutajate poolt platvormile Uploaded kaitstud sisu üleslaadimine teha seda sisu vahetult üldsusele kättesaadavaks, kuna üleslaaditud sisule on võimalik ligi pääseda üksnes allalaadimislingi kaudu, mis edastatakse ainult kasutajale, kes on selle üles laadinud. Samuti on selge, et see platvorm ise ei võimalda seda linki ja seega üleslaaditud sisu teiste internetikasutajatega jagada. Seega ei paku Cyando vahendeid, mis on konkreetselt mõeldud kaitstud sisu ebaseadusliku jagamise hõlbustamiseks tema platvormil või sellise jagamise soodustamiseks, ning üldisemalt ei sisalda see platvorm ühtegi vahendit, mis võimaldaks teistel internetikasutajatel seal talletatud sisust teada saada ja sellele ligi pääseda. Lisaks ei osale Cyando allalaadimislinkide võimalikul paigutamisel kolmandatesse allikatesse, nagu blogid, foorumid või lingikogud. Peale selle pakub niisugune failide majutus- ja jagamisplatvorm nagu Uploaded oma kasutajatele erinevaid seadusliku kasutamise võimalusi.
- 99 Elsevier väidab siiski, et õigusvastase sisuga failid moodustavad 90–96% failidest, millega saab Uploadedil tutvuda, kuid Cyando vaidleb sellele vastu, väites, et ainult 1,1% kõikidest failidest, millega tegelikult tutvutakse, puudutab autoriõigusega kaitstud sisu, ning see vastab 0,3%-le talletatud andmete kogumahust.
- 100 Sellega seoses tuleb esiteks meelde tuletada, et nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 75, võivad ainult juhul, kui platvormi kasutaja otsustab üleslaaditud sisu üldsusele kättesaadavaks teha, see kasutaja ja järelikult ka selle platvormi haldaja, mille kaudu kättesaadavaks tegemine toimub, tegeleda üldsusele edastamisega autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses. Teiseks tuleb rõhutada, et kui peaks ilmne, et Cyando hallatava platvormi peamine või ülekaalukas kasutamine seisneb kaitstud sisu ebaseaduslikus üldsusele kättesaadavaks tegemises, kuulub see asjaolu elementide hulka, mis on olulised selle kindlakstegemisel, kas haldaja sekkumine oli tahtlik. Sellise asjaolu tähtsus on seda olulisem, kui haldaja hoidub rakendamast sobivaid tehnilisi meetmeid, mida võib oodata tema olukorras tavapäraselt hoolsalt ettevõtjalt, et usutavalt ja tõhusalt võidelda autoriõiguse rikkumiste vastu oma platvormil.
- 101 Lõpuks, sõltumata sellest, kas Elsevieri väide Uploadedi vahendusel ebaseaduslikult üldsusele edastatava kaitstud sisu suure osakaalu kohta on põhjendatud, võib selle platvormi haldaja sekkumise tahtlikkus tuleneda asjaolust – mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus –, et haldaja kasutatud majanduslik mudel põhineb ebaseadusliku sisu kättesaadavusel tema platvormil ja selle eesmärk on ohutada oma kasutajaid selle kaudu niisugust sisu jagama.
- 102 Kõiki eespool toodud kaalutlusi silmas pidades tuleb kummaski kohtuasjas esitatud esimesele küsimusele vastata, et autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes haldab videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi, kus kasutajad saavad kaitstud sisu

ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks teha, ei tegele sisu „üldsusele edastamisega“ nimetatud sätte tähenduses, välja arvatud juhul, kui ta lisaks pelgalt platvormi kättesaadavaks tegemisele aitab kaasa sellele, et üldsus pääseks niisugusele sisule autoriõigust rikkudes ligi. Nii on see eelkõige siis, kui haldaja on konkreetselt teadlik kaitstud sisu ebaseaduslikult kättesaadavaks tegemisest tema platvormil, ja ta hoidub seda kiiresti kustutamast või sellele juurdepääsu tõkestamast, kui haldaja küll teab või peaks teadma, et üldiselt teevad tema platvormi kasutajad kaitstud sisu platvormi kaudu ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks, kuid hoidub rakendamast sobivaid tehnilisi meetmeid, mida võib oodata tema olukorras tavapäraselt hoolsalt ettevõtjalt, et usutavalt ja tõhusalt võidelda autoriõiguse rikkumiste vastu sellel platvormil, või ka siis, kui haldaja osaleb ebaseaduslikult üldsusele edastatava kaitstud sisu valimisel, pakub oma platvormil spetsiaalselt sellise sisu ebaseaduslikuks jagamiseks mõeldud vahendeid või teadlikult soodustab sellist jagamist, millest võib tunnistust anda asjaolu, et haldaja on kasutusele võtnud majandusliku mudeli, mis õhutab tema platvormi kasutajaid kaitstud sisu platvormil ebaseaduslikult üldsusele edastama.

Teine ja kolmas küsimus kohtuasjades C-682/18 ja C-683/18

- 103 Kummaski kohtuasjas esitatud teise ja kolmanda küsimusega, mida tuleb käsitleda koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisalasse kuulub videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja tegevus, kui see tegevus puudutab sisu, mille on tema platvormile üles laadinud selle kasutajad. Jaatava vastuse korral palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas selle direktiivi artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et selle sätte alusel oleks välistatud vastutusest vabastamine, mis on ette nähtud artikli 14 lõikes 1, peab haldaja olema teadlik oma kasutajate konkreetsetest ebaseaduslikest tegudest, mis on seotud tema platvormile üles laaditud kaitstud sisuga.
- 104 Direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikes 1 on ette nähtud, et kui osutatakse infoühiskonna teenust, mis seisneb teenuse saaja poolt pakutava teabe talletamises, tagavad liikmesriigid, et teenuseosutaja ei vastuta teenuse saaja taotluse põhjal talletatava teabe eest, tingimusel et teenuseosutajal ei ole tegelikku teavet ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta ja kahju hüvitamise nõude osas ei tea ta fakte või asjaolusid, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave, või kui sellisest asjaoludest teadlikuks saades kõrvaldab teenuseosutaja kiiresti teabe või tõkestab juurdepääsu sellele.
- 105 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule selle sätte tõlgendamisel arvesse võtta mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa sätte on (26. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie, C-16/19, EU:C:2021:64, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). Selleks et internetis teenuse osutaja võiks kuuluda selle kohaldamisalasse, on oluline, et ta oleks „vahendajast teenuseosutaja“ direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta II peatüki 4. jaos väljendatud seadusandja tahte tähenduses. Sellega seoses nähtub direktiivi põhjendusest 42, et direktiiviga vastutuse valdkonnas kehtestatud erandid hõlmavad ainult juhtumeid, kui infoühiskonna teenuse osutaja tegevus on üksnes tehnilise, automaatse ja passiivse iseloomuga, mis tähendab, et teenuseosutajal ei ole edastatava või talletatava teabe kohta teadmisi ega kontrolli selle üle (vt selle kohta 23. märtsi 2010. aasta kohtuotsus Google France ja Google, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, punktid 112 ja 113).
- 106 Seega, selleks et teha kindlaks, kas videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja võib direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 alusel olla vabastatud oma vastutusest kaitstud sisu eest, mida kasutajad tema platvormi kaudu ebaseaduslikult üldsusele edastavad, tuleb analüüsida, kas haldaja roll on neutraalne, see tähendab, kas tema tegevus on üksnes tehniline, automaatne ja passiivne, mis tähendab, et tal ei ole teabe kohta, mida ta talletab, teadmisi ega kontrolli selle üle, või kas haldajal on hoopis aktiivne roll, mis annab talle teadmised selle sisu kohta või kontrolli selle üle (vt analoogia alusel 12. juuli 2011. aasta kohtuotsus L'Oréal jt, C-324/09, EU:C:2011:474, punkt 113 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 107 Sellega seoses tuleb märkida, et juhul, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus peaks autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 analüüsimisel tuvastama, et YouTube või Cyando lisaks pelgalt platvormi kättesaadavaks tegemisele aitab kaasa sellele, et üldsus pääseks kaitstud sisule autoriõigust rikkudes ligi, ei saa asjaomane haldaja tugineda vastutusest vabastamisele, mis on ette nähtud direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikes 1.
- 108 Tõsi, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 138–140, ei ole küsimus, kas niisugune haldaja tegeleb „üldsusele edastamisega“ autoriõiguse direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses, iseenesest määrav selleks, et hinnata, kas direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõige 1 on kohaldatav. Siiski ei saa asuda seisukohale, et haldaja, kes aitab lisaks pelgalt platvormi kättesaadavaks tegemisele kaasa sellele, et üldsus pääseks niisugusele sisule autoriõigust rikkudes ligi, täidab viimati nimetatud sättes ette nähtud kohaldamise tingimusi, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 105 ja 106.
- 109 Juhul kui eelotsusetaotluse esitanud kohus jõuab vastupidisele järeldusele kui see, mis on tehtud käesoleva kohtuotsuse punktis 107, tuleb lisaks käesoleva kohtuotsuse punktides 92 ja 97 mainitud asjaolule, et põhikohtuasjades kõne all olevate platvormide haldajad ei loo, vali, vaata ega kontrolli oma platvormile üles laaditud sisu, märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu viidatud asjaolu, et niisugune videojagamisplatvormi haldaja nagu YouTube rakendab tehnilisi meetmeid, mille eesmärk on tuvastada tema platvormi kaudu üldsusele edastatud videote hulgast sisu, mis võib autoriõigust rikkuda, ei tähenda, et nii toimides täidab haldaja aktiivset rolli, mis annab talle teadmised nende videote sisu kohta või kontrolli selle üle, kuna vastasel juhul jäetaks direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikes 1 ette nähtud vastutusest vabastamise erandi alt välja infoühiskonna teenuste osutajad, kes võtavad meetmeid, mille eesmärk on just selliste rikkumiste vastu võidelda.
- 110 Lisaks on vaja, et kõnealune haldaja täidaks tingimusi, mis on selle sätte alusel vastutusest vabastamise eelduseks.
- 111 Mis puudutab direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punktis a sätestatud tingimust, siis seda ei saa pidada täidetuks üksnes põhjusel, et see haldaja on üldiselt teadlik asjaolust, et tema platvormi kasutatakse ka sellise sisu jagamiseks, mis võib rikkuda intellektuaalomandi õigusi, ja et tal on seega abstraktset teavet kaitstud sisu ebaseaduslikult kättesaadavaks tegemise kohta tema platvormil.
- 112 Nimelt, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 172–190 ja 196, nähtub direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 sõnastusest ning üldisest kontekstist, millesse see kuulub, et artikli 14 lõike 1 punktis a nimetatud juhtumid, nimelt olukord, kus teenuseosutajal on „tegelik[...] teave[...] ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta“, ja olukord, mille puhul teenuseosutaja teab „fakte või asjaolusid, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave“, viitavad konkreetsele ebaseaduslikule tegevusele ja teabele.
- 113 Sellega seoses tuleb lisaks asjaolule, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti a sõnastuse kohaselt peab tegevuse või teabe ebaseaduslikkus tulenema tegelikust teadmisest või olema ilmne, mis tähendab, et see peab olema konkreetselt tõendatud või hõlpsasti tuvastatav, märkida, et artikli 14 lõige 1 väljendab – nagu nähtub direktiivi põhjendustest 41 ja 46 – tasakaalu, mida direktiiviga soovitakse kehtestada erinevate huvide vahel, mille hulka kuulub ka sõnavabaduse austamine, mis on tagatud harta artikliga 11. Seega ei või esiteks asjaomastele teenuseosutajatele vastavalt direktiivi artikli 15 lõikele 1 kehtestada üldist kohustust jälgida teavet, mida nad edastavad või talletavad, ega üldist kohustust otsida aktiivselt fakte või asjaolusid, mis viitavad ebaseaduslikule tegevusele. Teiseks peavad teenuseosutajad direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti b kohaselt niipea, kui nad ebaseaduslikust teabest tegelikult teada saavad, kiiresti tegutsema, et see teave eemaldada või tõkestada sellele juurdepääs, järgides samas sõnavabaduse põhimõtet. Nagu aga eelotsusetaotluse esitanud kohus samuti rõhutas, saab selline teenuseosutaja selle kohustuse täita üksnes konkreetse sisu osas.

- 114 Sellega seoses ei piisa asjaolust, et interneti sisujagamisplatvormi haldaja indekseerib sellele platvormile üles laaditud sisu automaatselt, et sellel platvormil on otsingufunktsioon ja et see soovib videoid vastavalt kasutajate profiilile või eelistustele, et asuda seisukohale, et haldajal on konkreetsed teadmised sellel platvormil toimuva ebaseadusliku tegevuse või seal talletatud ebaseadusliku teabe kohta.
- 115 Mis puudutab täpsemalt teist juhtumit, mis on ette nähtud direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punktis a ja mis seisneb selles, et ta teab „fakte või asjaolusid, millest ilmneb ebaseaduslik tegevus või teave“, siis on Euroopa Kohus tõdenud, et piisab sellest, kui asjaomane teenuseosutaja on ühel või teisel viisil saanud teada faktidest või asjaoludest, mille alusel hoolas ettevõtja oleks pidanud tuvastama ebaseaduslikkuse ja tegutsema vastavalt artikli 14 lõike 1 punktile b. Seega on hõlmatud eelkõige olukord, kus teenuseosutaja omal algatusel tehtud kontrolli käigus avastab ebaseadusliku tegevuse või teabe, ning samuti olukord, kus teda sellisest tegevusest või teabest teavitatakse. Teise olukorra puhul on nii, et kuna teade väidetavalt ebaseadusliku tegevuse või teabe kohta võib osutada ebatäpseks või olla piisavalt tõendamata, ei välista selline teavitamine automaatselt artiklis 14 ette nähtud vastutusest vabastamise erandi kohaldamist, kuid tegemist on siiski üldreeglina asjaoluga, mida liikmesriigi kohus peab arvesse võtma, kui ta hindab seda, kas teenuseosutajale nii edastatud teavet arvestades oli tal tegelikult teave faktide või asjaolude kohta, mille põhjal hoolas ettevõtja oleks pidanud tuvastama ebaseaduslikkuse (12. juuli 2011. aasta kohtuotsus L'Oréal jt, C-324/09, EU:C:2011:474, punkt 122).
- 116 Selles kontekstis tuleb märkida, et videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi kaudu üldsusele ebaseaduslikult edastatud kaitstud sisu kohta esitatav teade peab sisaldama piisavalt andmeid, et selle platvormi haldaja saaks ilma põhjaliku õigusliku analüüsita veenduda, et edastamine on ebaseaduslik ja et selle sisu võimalik eemaldamine on sõnavabadusega kooskõlas.
- 117 Kõiki eespool toodud kaalutlusi silmas pidades tuleb kummaski kohtuasjas esitatud teisele ja kolmandale küsimusele vastata, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja tegevus kuulub selle sätte kohaldamisalasse, kui haldaja ei täida aktiivset rolli, mis annaks talle teadmised tema platvormile üles laaditud sisu kohta või kontrolli selle üle.
- 118 Direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et selle sätte alusel oleks välistatud vastutusest vabastamine, mis on ette nähtud artikli 14 lõikes 1, peab haldaja olema teadlik oma kasutajate konkreetsetest ebaseaduslikest tegudest, mis on seotud tema platvormile üles laaditud kaitstud sisuga.

Neljas küsimus kohtuasjades C-682/18 ja C-683/18

- 119 Kummaski kohtuasjas esitatud neljanda küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui õiguste omaja võib vahendaja vastu, kelle teenuseid kolmas isik kasutab selle õiguse rikkumiseks, ettekirjutuse saada alles pärast seda, kui sellisest rikkumisest on vahendajale teatatud ja see kordub.
- 120 Eelotsusetaotlustest nähtub, et selle küsimusega palub eelotsusetaotlused esitanud kohus selgitada, kas autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõikega 3 on kooskõlas see, kui niisugustes olukordades, nagu on kõne all põhikohtuasjades, kohaldatakse Saksa õiguses ette nähtud „häirija vastutust“ (*Störerhaftung*), kui peaks tuvastatama, et YouTube ja Cyando ise ei edasta üldsusele ebaseaduslikku sisu, mille nende platvormide kasutajad on üles laadinud, ja et nad kuuluvad direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikes 1 ette nähtud vastutusest vabastamise korra kohaldamisalasse.

- 121 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib selle kohta, et tema kohtupraktika kohaselt võib vahendajatele, kelle teenuseid kolmas isik kasutab intellektuaalomandi õiguse rikkumiseks, esitada rikkumise lõpetamise nõude „häirijatena“. Seega võib sellise rikkumise korral „häirijana“ vastutusele võtta isiku, kes ei ole küll selle rikkumise täideviija ega sellest osavõtja, kuid aitab sellele mingil viisil kaasa tahtlikult ja piisava põhjusliku seosega, kuigi tal oli õiguslikult ja reaalselt võimalus rikkumist ära hoida. „Häirija vastutuse“ tekkimine eeldab seega käitumiskohustuste rikkumist, mille ulatus sõltub sellest, kas ja mil määral võib „häirijalt“ mõistlikult nõuda, et ta kontrolliks või jälgiks kolmandaid isikuid intellektuaalomandi õiguste rikkumiste tõkestamiseks.
- 122 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et juhul, kui „häirija“ on teenuseosutaja, kelle teenus seisneb kasutaja edastatava teabe talletamises, võib talle üldjuhul rikkumise lõpetamiseks ettekirjutuse teha alles siis, kui pärast seda, kui on teatatud intellektuaalomandi õiguse selgest rikkumisest, rikutakse seda õigust uuesti või jätkatakse selle rikkumist, kuna teenuseosutaja ei sekkunud pärast teate saamist kiiresti, et eemaldada kõnealune sisu või tõkestada juurdepääs sellele ning tagada, et niisugused rikkumised ei kordu.
- 123 Lisaks nähtub eelotsusetaotlustest, et seda korda kohaldatakse üksnes siis, kui teenuseosutaja ei olnud kuni rikkumisest teatamise kuupäevani sellest teadlik direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti a tähenduses.
- 124 Sellest tuleneb, et kummaski kohtuasjas esitatud neljanda küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui õiguste omaja võib riigisisese õiguse alusel vahendaja vastu, kelle teenust kasutas kolmas isik tema õiguse rikkumiseks, ilma et vahendaja oleks sellest direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti a tähenduses teadlik olnud, saada ettekirjutuse üksnes juhul, kui enne kohtumenetluse alustamist teatati rikkumisest vahendajale ja viimane ei sekkunud kiiresti, et eemaldada kõnealune sisu või tõkestada juurdepääs sellele ning tagada, et niisugused rikkumised ei kordu.
- 125 Autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõikes 3 on sätestatud, et „[l]iikmesriigid tagavad, et õiguste valdajatel on võimalik taotleda kohtu ettekirjutust vahendajatele, kelle teenuseid kolmandad isikud kasutavad autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumiseks“.
- 126 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ilmneb, et selle sätte alusel liikmesriigi kohtutele antud pädevus peab võimaldama neil kohustada selliseid vahendajaid võtma meetmeid, mis mitte ainult ei aita lõpetada nende osutatavate infoühiskonna teenuste abil juba toimunud autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste rikkumisi, vaid aitavad ka ära hoida uusi rikkumisi (vt selle kohta 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 127 Nagu nähtub autoriõiguse direktiivi põhjendusest 59, tuleb üksikasjad nende ettekirjutuste kohaldamiseks, mille liikmesriigid peavad direktiivi artikli 8 lõike 3 alusel ette nägema – nagu tingimused ja menetlus –, määratleda riigisisestes õigusaktides (vt selle kohta 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 128 Liikmesriikide kehtestatud normid, nagu ka nende kohaldamine liikmesriikide kohtute poolt, peavad siiski järgima autoriõiguse direktiivi eesmärke (vt analoogia alusel 7. juuli 2016. aasta kohtuotsus Tommy Hilfiger Licensing jt, C-494/15, EU:C:2016:528, punkt 33 ning seal viidatud kohtupraktika) ja sellest tulenevaid piiranguid ning neid õigusallikaid, millele direktiiv viitab. Seega ei tohi need normid vastavalt direktiivi põhjendusele 16 mõjutada direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta sätteid, mis reguleerivad vastutust, ja täpsemalt selle direktiivi artikleid 12–15 (vt selle kohta 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, punktid 31 ja 32 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 129 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib sellega seoses, et Saksa õiguses kehtestatud tingimus, mille kohaselt õiguste omaja, kes leiab, et tema teose üldsusele edastamisega teenuseosutaja talletusruumis on rikutud tema autoriõigust või sellega kaasnevat õigust, peab teenuseosutajat sellest kõigepealt teavitama, et anda talle võimalus rikkumine kiiresti lõpetada ja hoida ära selle kordumine, ilma et ta peaks kandma kohtukuluseid, taotleb just eesmärki võtta arvesse direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikele 1 omast loogikat ning direktiivi artikli 15 lõikes 1 ette nähtud keeldu kehtestada sellisele teenuseosutajale üldine kohustus jälgida teavet, mida ta talletab, või aktiivselt otsida fakte või asjaoluseid, mis viitavad ebaseaduslikule tegevusele.
- 130 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikkel 14 ei nõua liikmesriikidelt sellise tingimuse sätestamist.
- 131 Nimelt ilmneb direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõikest 3, tõlgendatuna lähtuvalt selle põhjendusest 45, et vastutusest vabastamine, mis on ette nähtud artikli 14 lõikes 1, ei mõjuta liikmesriigi kohtu või haldusasutuse võimalust nõuda asjaomaselt teenuseosutajalt rikkumise lõpetamist või ärahoidmist, sealhulgas ebaseadusliku teabe eemaldamise või sellele juurdepääsu tõkestamise teel. Sellest järeldub, et teenuseosutajale võib teha liikmesriigi sisemise õiguse alusel ettekirjutusi ka juhul, kui ta vastab ühele direktiivi artikli 14 lõikes 1 sätestatud alternatiivsetest tingimustest, ehk isegi juhul, kui teda ei peeta vastutavaks (3. oktoobri 2019. aasta kohtuotsus Glawischnig-Piesczek, C-18/18, EU:C:2019:821, punktid 24 ja 25).
- 132 Samas tuleb rõhutada, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõige 3 annab liikmesriikidele ka võimaluse sätestada ebaseadusliku teabe eemaldamise või sellise tegevuse kord, millega tõkestatakse juurdepääs sellele. Seega, kuigi liikmesriigid on vastavalt autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõikele 3 kohustatud tagama direktiivis nimetatud õiguste omajatele kaebeõiguse teenuseosutajate vastu, kelle teenuseid kolmandad isikud kasutavad nende õiguste rikkumiseks, võivad liikmesriigid siiski ette näha kaebeõiguse kasutamisele eelneva menetluse, mis võtab arvesse asjaolu, et teenuseosutaja ei ole direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 kohaselt kõnealuse rikkumise eest vastutav.
- 133 Sellises eelnevas menetluses võib liikmesriik ette näha sellise tingimuse, nagu on nimetatud käesoleva kohtuotsuse punktis 129. Nimelt võimaldab niisugune tingimus küll ebaseadusliku teabe eemaldada või blokeerida, kuid selle eesmärk on kohustada õiguste omajat kõigepealt andma teenuseosutajale võimaluse rikkumine kiiresti lõpetada ja hoida ära selle kordumine, ilma et teenuseosutaja, kes ei vastuta rikkumise eest direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 tähenduses, peaks põhjendamatult kandma kohtukuluseid ja ilma et õiguste omajalt ei võetaks seejärel õigust nõuda juhul, kui teenuseosutaja ei täida oma kohustusi, teenuseosutajale ettekirjutuse tegemist autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõike 3 alusel.
- 134 Mis puudutab edasi direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 15 lõiget 1, siis see keelab liikmesriikidel kehtestada teenuseosutajale üldist kohustust jälgida teavet, mida ta talletab, või aktiivselt otsida fakte või asjaoluseid, mis viitavad ebaseaduslikule tegevusele.
- 135 Euroopa Kohus on korduvalt otsustanud, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 15 lõikega 1 on vastuolus meetmed, mis seisnevad selles, et teenuseosutajat kohustatakse seadma ainult tema enda kulul sisse filtreerimissüsteemid, mis tähendavad üldist ja alalist jälgimist, et hoida ära intellektuaalomandi õiguste mis tahes tulevane rikkumine (vt selle kohta 24. novembri 2011. aasta kohtuotsus Scarlet Extended, C-70/10, EU:C:2011:771, punktid 36–40, ning 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, punktid 34–38).
- 136 Selline tingimus, nagu on Saksa õiguses ette nähtud seoses ettekirjutuste tegemisega, toob aga just kaasa selle, et niisugusele teenuseosutajale nagu interneti sisujagamisplatvormi haldaja ei tehta niisuguseid ettekirjutusi ja ta ei pea kandma sellega seotud kohtukuluseid, kui enne kohtumenetluse alustamist ei teavitatud teda sellest, et selle platvormi kasutaja rikkus intellektuaalomandi õigust, ning

tal ei olnud seega võimalik rikkumist heastada ja uute rikkumiste ärahoidmiseks meetmeid võtta. Sellise tingimuse puudumise korral oleks haldaja selleks, et ennetada sedalaadi rikkumisi ja vältida nende tõttu ettekirjutusi ning kohtukulude kandmist, sunnitud jälgima aktiivselt kogu sisu, mida platvormi kasutajad üles laadivad.

- 137 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et niisugune tingimus, nagu on sätestatud riigisisese õiguses põhikohtuasjades, on kooskõlas direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 15 lõikega 1.
- 138 Lõpuks, mis puudutab põhikohtuasjades kõne all oleva tingimuse kooskõla autoriõiguse direktiivi eesmärkidega, siis väärrib meeldetuletamist, et käesoleva kohtuotsuse punktides 63 ja 64 ning Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et liikmesriikide ametiasutustel ja kohtutel on õiguste omajate kaitseks võetavate meetmete raames kohustus tagada õiglane tasakaal ühelt poolt õiguste omajatel harta artikli 17 lõike 2 alusel oleva intellektuaalomandi õiguse ning teiselt poolt teenuseosutajatel harta artikli 16 kohaselt oleva ettevõtlusvabaduse ja internetikasutajatele harta artikliga 11 tagatud sõna- ja teabevabaduse kaitse vahel (vt selle kohta 24. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, punktid 45 ja 46, ning 16. veebruari 2012. aasta kohtuotsus *SABAM*, C-360/10, EU:C:2012:85, punktid 43 ja 44).
- 139 Selline tingimus, nagu on Saksa õiguses ette nähtud seoses ettekirjutuste tegemisega, ei riku aga seda tasakaalu.
- 140 Täpsemalt ei võta niisugune tingimus – kaitstes samas teenuseosutajat käesoleva kohtuotsuse punktis 136 nimetatud tagajärgede eest – õiguste omajalt võimalust lasta tõhusalt lõpetada kolmandate isikute poolt tema autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumine kõnealuse teenuse abil ja hoida ära uusi rikkumisi. Seega piisab sellest, kui õiguste omaja teatab teenuseosutajale sellisest rikkumisest, et viimane oleks kohustatud kõnealuse sisu kiiresti eemaldama või tõkestama sellele juurdepääsu ning võtma sobivad meetmed uute rikkumiste toimepanemise ärahoidmiseks, ning vastasel juhul on õiguste omajal õigus taotleda ettekirjutuse tegemist.
- 141 Siiski peavad liikmesriikide kohtud selle tingimuse kohaldamisel ja eelkõige määrsõna „kiiresti“ tõlgendamisel tagama, et nimetatud tingimus ei vii selleni, et autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse rikkumise tegelik lõppemine viibiks sellisel viisil, et õiguste omajale tekiks ebaproportsionaalne kahju, võttes selleks arvesse infoühiskonna teenustega seoses tekkida võiva kahju kiirust ja geograafilist ulatust, mida on rõhutatud direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta põhjenduses 52.
- 142 Selles kontekstis väärrib ka meeldetuletamist, et direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 18 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid tagavad, et nende riigisiseste õigusaktide kohaselt kasutada olevad infoühiskonna teenuseid käsitlevad õiguskaitsevahendid võimaldaksid kiiresti võtta meetmeid, kaasa arvatud ajutisi meetmeid, et lõpetada iga väidetav rikkumine ja vältida asjaomaste huvide edasist kahjustamist.
- 143 Kõiki eespool toodud kaalutlusi silmas pidades tuleb kummaski kohtuasjas esitatud neljandale küsimusele vastata, et autoriõiguse direktiivi artikli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse omaja võib riigisisese õiguse alusel vahendaja vastu, kelle teenust kasutas kolmas isik tema õiguse rikkumiseks, ilma et vahendaja oleks sellest direktiivi elektroonilise kaubanduse kohta artikli 14 lõike 1 punkti a tähenduses teadlik olnud, saada ettekirjutuse üksnes juhul, kui enne kohtumenetluse alustamist teatati rikkumisest vahendajale ja viimane ei sekkunud kiiresti, et eemaldada kõnealune sisu või tõkestada juurdepääs sellele ning tagada, et niisugused rikkumised ei kordu. Liikmesriikide kohtud peavad sellise tingimuse kohaldamisel siiski tagama, et nimetatud tingimus ei vii selleni, et rikkumise tegelik lõppemine viibiks sellisel viisil, et õiguste omajale tekiks ebaproportsionaalne kahju.

Kohtuasjades C-682/18 ja C-683/18 esitatud viies ja kuues küsimus

- 144 Kuna need küsimused on esitatud vaid juhuks, kui vastus nii esimesele kui ka teisele küsimusele on eitav, ei ole vaja neile vastata.

Kohtukulud

- 145 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes haldab videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi, kus kasutajad saavad kaitstud sisu ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks teha, ei tegele sisu „üldsusele edastamisega“ nimetatud sätte tähenduses, välja arvatud juhul, kui ta lisaks pelgalt platvormi kättesaadavaks tegemisele aitab kaasa sellele, et üldsus pääseks niisugusele sisule autoriõigust rikkudes ligi. Nii on see eelkõige siis, kui haldaja on konkreetselt teadlik kaitstud sisu ebaseaduslikult kättesaadavaks tegemisest tema platvormil, ja ta hoidub seda kiiresti kustutamast või sellele juurdepääsu tõkestamast, kui haldaja küll teab või peaks teadma, et üldiselt teevad tema platvormi kasutajad kaitstud sisu platvormi kaudu ebaseaduslikult üldsusele kättesaadavaks, kuid hoidub rakendamast sobivaid tehnilisi meetmeid, mida võib oodata tema olukorras tavapäraselt hoolsalt ettevõtjalt, et usutavalt ja tõhusalt võidelda autoriõiguse rikkumiste vastu sellel platvormil, või ka siis, kui haldaja osaleb ebaseaduslikult üldsusele edastatava kaitstud sisu valimisel, pakub oma platvormil spetsiaalselt sellise sisu ebaseaduslikuks jagamiseks mõeldud vahendeid või teadlikult soodustab sellist jagamist, millest võib tunnistust anda asjaolu, et haldaja on kasutusele võtnud majandusliku mudeli, mis õhutab tema platvormi kasutajaid kaitstud sisu platvormil ebaseaduslikult üldsusele edastama.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et videojagamisplatvormi või failide majutus- ja jagamisplatvormi haldaja tegevus kuulub selle sätte kohaldamisalasse, kui haldaja ei täida aktiivset rolli, mis annaks talle teadmised tema platvormile üles laaditud sisu kohta või kontrolli selle üle.

Direktiivi 2000/31 artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selleks, et selle sätte alusel oleks välistatud vastutusest vabastamine, mis on ette nähtud artikli 14 lõikes 1, peab haldaja olema teadlik oma kasutajate konkreetsetest ebaseaduslikest tegudest, mis on seotud tema platvormile üles laaditud kaitstud sisuga.

3. Direktiivi 2001/29 artikli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui autoriõiguse või sellega kaasneva õiguse omaja võib riigisisese õiguse alusel vahendaja vastu, kelle teenust kasutas kolmas isik tema õiguse rikkumiseks, ilma et vahendaja oleks sellest direktiivi 2000/31 artikli 14 lõike 1 punkti a tähenduses teadlik olnud, saada ettekirjutuse üksnes juhul, kui enne kohtumenetluse alustamist teatati rikkumisest vahendajale ja viimane ei sekkunud kiiresti, et eemaldada kõnealune sisu või tõkestada juurdepääs sellele ning tagada, et niisugused rikkumised ei kordu. Liikmesriikide kohtud peavad sellise tingimuse kohaldamisel siiski tagama, et nimetatud tingimus ei vii selleni, et rikkumise tegelik lõppemine viibiks sellisel viisil, et õiguste omajale tekiks ebaproportsionaalne kahju.

Allkirjad